

ନିହମିୟାଙ୍କର ପୁସ୍ତକ

ନିହମିୟାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା

1 ଏଗୁଡ଼ିକ ନିହମିୟାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ନିହମିୟା ଥିଲେ ହଖଲୟର ପୁତ୍ର । ବିଗତିତମ ବର୍ଷର କଗ୍‌ଲେବ୍ ମାସରେ ମୁଁ ଶୁଶନର ରାଜଧାନୀରେ ଥିଲି । **2** ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଶୁଶନରେ ଥିଲି, ମୋର ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା, ହନାନି ଓ ଯିହ୍ୱଦାରୁ କେତେ ଜଣ ଲୋକ ଆସିଥିଲେ । ତହିଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀତ୍ୱରୁ ଫେର ଆସିଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ଯିହ୍ୱଦୀୟମାନଙ୍କ ବନ୍ଧନରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ବନ୍ଧନରେ ପରୁରଲି ।

3 ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଯେଉଁମାନେ ବନ୍ଦୀତ୍ୱରୁ ଫେର ଆସିଥିଲେ ସେହି ପ୍ରଦେଶସ୍ଥ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକେ ମହା ଦୁଃଖ ଓ ଅପମାନରେ ଅଛନ୍ତି, କାରଣ ଯିରୁଶାଲମର ପ୍ରାଚୀର ଭାଙ୍ଗି ଅଛି ଏବଂ ଏହାର ଫାଟକକୁ ପୋଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି ।”

4 ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହି ସମ୍ବାଦ ଶୁଣିଲି, ମୁଁ ଦୁଃଖିତ ହେଲି । ମୁଁ ବସି କ୍ରନ୍ଦନ କଲି । ମୁଁ ଉପବାସରେ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବହୁ ଦିନ ଧରି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି ।

5 ତା’ପରେ ମୁଁ ଏହିପରି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି:

ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ସ୍ୱର୍ଗର ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ମହାନ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପରମେଶ୍ୱର ଅଛ । ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ସବୁ ପାଳନ କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ରକ୍ଷା କର ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ରୁହ ।

6 ତୁମ୍ଭର କଣ୍ଠ ଶୁଣୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଆଖି ଖୋଲ ଏବଂ ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ଯାହା ମୁଁ ଦିନ ଓ ରାତ୍ରି ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଦାସ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି । ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରାଯିବା ପାପ ଆମ୍ଭେ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛୁ । ଉଭୟ ମୁଁ ଓ ମୋର ପରିବାର ପାପ କରୁଛୁ । **7** ଆମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅତିଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ପାପ କରୁଅଛୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଓ ବିଚାର ପାଳନ କରୁନାହିଁ, ତୁମ୍ଭର ଦାସ ମୋଗାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ୍ଭକୁ ଦେଇଥିଲି ।

8 ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ସବୁ କହୁଛ ତାହା ମନେ ପକାଇବା ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପରୁରୁଛି, ତୁମ୍ଭେ ଆଦେଶ କରୁଛ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ମୋଗାଙ୍କୁ କହୁଥିଲ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାପ କର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଛନ୍ଦିଦିନ କରିବା । **9** କିନ୍ତୁ ଯଦି

ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ପାଖକୁ ଫେର ଆସିବ ଓ ଆମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞା ପାଳନକରି ଓ ଅଭ୍ୟାସ କରି ବାସ କରିବ, ତେବେ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆକାଶର ପ୍ରାନ୍ତ ସୀମାରେ ନିର୍ବାସିତ ଥିଲେ ହେଁ, ଆମ୍ଭେ ସେଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ନାମ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ମନୋନୀତ କରିଅଛୁ, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣିବା ।”

10 ଏମାନେ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ଓ ତୁମ୍ଭର ଲୋକ ତୁମ୍ଭେ ଏମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ମହା ପରାକ୍ରମ ଓ ଆପଣାର ବଳବାନ ହସ୍ତପ୍ରାପ୍ତ ମୁକ୍ତ କରିଅଛ । **11** ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ବିନୟ କରୁଅଛି, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ନାମକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାରେ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ତୁମ୍ଭ ଦାସର ଓ ସମସ୍ତ ଦାସମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ପ୍ରତି ଟିକେ କଣ୍ଠପାତ କର । ଆଉ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି ଆଜି ଆପଣା ଦାସକୁ ସଫଳ କରାଅ । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାହାକୁ ଦୟାପ୍ରାପ୍ତ ହେବାକୁ ଦିଅ । ଏ ସମୟରେ, ମୁଁ ରାଜାଙ୍କର ପାନପାତ୍ରବାହକ ଥିଲି ।

ରାଜା ନିହମିୟାଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ପଠାଇଥିଲେ

2 ଅର୍ତ୍ତକ୍ଷୟ ରାଜାଙ୍କର ଅଧିକାରର ବିଗତିତମ ବର୍ଷରେ* ନିଗାନ ମାସରେ ଏହିପରି ଘଟିଥିଲା । ଯେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଥିବାବେଳେ ମୁଁ ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନେଇ ରାଜାଙ୍କୁ ଦେଲି । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ନ ଥିଲି । **2** ଏଥିରେ ରାଜା ମୋତେ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ପାତକ? ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଦୁଃଖିତ ଦଶା ପଡ଼ୁଛ? ମୁଁ ଭବିଷ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟ ଦୁଃଖପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛି ।”

ଏହାପରେ ମୁଁ ଉତ୍ତର କଲି । **3** ଯଦି ମୁଁ ଉତ୍ତର କଲି, ତଥାପି ମୁଁ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲି, “ମହାରାଜା ଚରଣାବୀ ହୁଅନ୍ତୁ । ଯେଉଁ ନଗର, ମୋର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର କବର ସ୍ଥାନ ତାହା ଯେତେବେଳେ ଉଦ୍ଧାରି ହୋଇ ପଡ଼ୁଛି ଓ ତହିଁର ପୁରସବୁ ଦଗ୍ଧ ହୋଇ ପଡ଼ୁଛି ସେତେବେଳେ କାହିଁକି ମୋର ମୁଖ ଦୁଃଖିତ ହେବ ନାହିଁ ।”

4 ଏହାପରେ ରାଜା ମୋତେ କହିଲେ, “ମୋ ନିକଟରୁ କ’ଣ ସାହାଯ୍ୟ ତୁମେ ଗୁହଁ ।”

ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି । **5** ଏହାପରେ ମୁଁ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲି, “ଯଦି ମହାରାଜାଙ୍କର ସନ୍ତୋଷ ହୁଏ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଯେବେ ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଥାଏ, ତେବେ ଯିହ୍ୱଦା ଦେଶକୁ ମୋର ପିତୃ ଲୋକଙ୍କ କବର ନଗରକୁ ମୋତେ

ନିଗାନ ଏହା ଫାଲଗୁନ- ଚୈତ୍ର, 943 B.C

ପଠାଇବାକୁ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ । ମୁଁ ସେଠାକୁ ଯିବାକୁ ଚାହେଁ । ଏବଂ ସେଠାରେ ମୁଁ ନଗର ପୁନର୍ବାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ଚାହେଁ ।”

୬ରାଣୀ ମଧ୍ୟ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ବସିଥିଲେ । ରାଜା ଏବଂ ରାଣୀ ମୋତେ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଯାତ୍ରା କେତେ ଦିନ ଲାଗିବ? ତୁମ୍ଭେ ଏଠାକୁ କେବେ ଫେରିବ?”

ରାଜା ମୋତେ ପଠାଇବା ପାଇଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାରୁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଦେଲି । 7ମୁଁ ମଧ୍ୟ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲି, “ଯଦି ମହାରାଜାଙ୍କର ସନ୍ତୋଷ ହୁଏ, ତେବେ ନଦୀ ସେପାରିସ୍ଥ ଦେଶାଧିକାରୀଙ୍କ ଯେପରି ଯିହୁଦା ଦେଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରା କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ । ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମୋ ହାତରେ ପତ୍ର ପଠାନ୍ତୁ । 8ରାଜା ଆସଫଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୋତେ ଗୋଟିଏ ପତ୍ର ଦେଲେ । ଆସଫ୍ ବର୍ତ୍ତମାନ ରାଜାଙ୍କର ନିକଟରେ ରକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି ।” ସେ ଆସଫ୍‌ଙ୍କୁ ମନ୍ଦିର ଫାଟକର ମୁଖଗାଳା, ସହରର କାନ୍ଥ ଏବଂ ମନ୍ଦିର କବାଟ ପାଇଁ ମୋତେ ଖଣ୍ଡେ କାଠ ଦେବା ଲାଗି କହିଲେ ।

ରାଜା ଏପରି କହିଥିଲେ କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ମୋ ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳମୟ ଥିଲେ ।

9ତେଣୁ ମୁଁ ନଦୀ ସେପାରିସ୍ଥ ଦେଶାଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲି । ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ରାଜାଙ୍କର ପ୍ରଦତ୍ତ ପତ୍ର ଦେଲି । ତେଣୁ ଦେଶାଧିକାରୀ ମୋ ସହତ ସେନାପତି ଓ ଅଗ୍ରରୋହୀମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । 10ହାରୋଣୀୟ ସନ୍‌ବଲ୍‌ଚ୍‌ ଓ ଅମ୍ମୋନୀୟ ଚୋବୟ୍‌ ଅଧିକାରୀଗଣ ଅତିଶୟ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ, ନିଜେ ବ୍ୟକ୍ତ ଇସ୍ରାୟେଲର ସମ୍ମାନଗଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ ।

ନିହମିୟା ଯିରୁଶାଲମର କାନ୍ଥଗୁଡ଼ିକୁ ପରଦର୍ଶନ କଲେ

11ମୁଁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗଲି ଓ ସେଠାରେ ତିନିଦିନ ରହିଲି । 12ଏହାପରେ ଗତ୍ର ସମୟରେ କିଛି ଲୋକଙ୍କ ସହତ ବୁଲିବାକୁ ଗଲି । ପରମେଶ୍ୱର ଯିରୁଶାଲମ ପାଇଁ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ମୋତେ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲେ କରିବାକୁ, ତାହା ମୁଁ କାହାରିଠାରେ ପ୍ରକାଶ କଲି ନାହିଁ । ମୁଁ ଯେଉଁ ଘୋଡ଼ାରେ ଚଢ଼ିଥିଲି ସେହି ଘୋଡ଼ାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ମୋ ନିକଟରେ ଆଉ ଘୋଡ଼ା ନ ଥିଲା । 13ଅନ୍ଧାର ହେବା ମାତ୍ରେ ମୁଁ ଉପତ୍ୟକାର ଧାରଦେଇ ନାଗକୂପ ଓ ଖତ୍ତବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲି ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଉଗ୍ର ପ୍ରାଚୀର ଓ ତହିଁର ଅଗ୍ରଦଗୁ ଧ୍ୱାସବୁ ଦେଖିଲି । 14ତା’ପରେ ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦର ଧ୍ୱାସ ଓ ରାଜ ପୁଷ୍ପଗଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲି । ମାତ୍ର ସେଠାରେ ମୋର ବାହାନ ପଶୁ ପାଇଁ ଯିବାର ସ୍ଥାନ ନଥିଲା । 15ତେଣୁ ମୁଁ ଉପତ୍ୟକା ଉପରକୁ ଅନ୍ଧାରରେ ଚଢ଼ିଲି ଓ ପ୍ରାଚୀରକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କଲି ଏବଂ ଉପତ୍ୟକାର ଫାଟକ ଦେଇ ଫେରି ଆସିଲି । 16ମୁଁ କେଉଁଆଡ଼େ ଗଲି ଓ କ’ଣ କଲି ଶାସକଗଣ ତାହା ଜାଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଆଉ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ, ଯାଦକମାନଙ୍କୁ, ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ, ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ କି ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ତାହା ଜଣାଇ ନ ଥିଲି ।

17ଏହାପରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖି

ପାରୁଛ ଆମ୍ଭେମାନେ ଖରାପ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛୁ । ଯିରୁଶାଲମ କିପରି ଉଦ୍ଧାର ହୋଇ ପଡ଼ୁଛି ଏବଂ ଧ୍ୱାସବୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ହୋଇଅଛି । ନିର୍ଦ୍ଦିତ ନହେବା ଆସ, ଆସ ପୁଣି ଥରେ ଯିରୁଶାଲମର ପ୍ରାଚୀରକୁ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବା ।”

18ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଲି ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ମୋ ଉପରେ ଦୟା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯାତ୍ରା ମୋତେ ରାଜା କହିଥିଲେ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି । ତା’ପରେ ସେହି ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତେବେ ଗୁଲ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବା ।” ତେଣୁ ସେମାନେ ନିଜକୁ ଏହି ଉତ୍ତମ କାମରେ ନିୟୋଜନ କଲେ । 19କିନ୍ତୁ ହୋରୋଣୀୟ ସନ୍‌ବଲ୍‌ଚ୍‌ ଓ ଅମ୍ମୋନୀୟ ଚୋବୟ୍‌ ଓ ଆରବୀୟ ଗେଗମ ଏହା ଶୁଣି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କଲେ ଓ ଘୃଣା କଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ଏ କି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ? “ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ରାଜଦ୍ରୋହ କରୁଛ?”

20କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହିପରି କହିଲି, “ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧ କରିବେ । ଆମ୍ଭେ ହେଉଛୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ନଗରକୁ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବୁ । କିନ୍ତୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ତୁମ୍ଭର କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ।”

ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କର୍ତ୍ତା

3 ଇଲିୟାଶୀବ ମହାଯାଦକ ଥିଲେ, ଇଲିୟାଶୀବ ଓ ତାଙ୍କର ସାଥୀ ଯାଦକମାନେ ମେଷ ଫାଟକ ଗଠନ କରିବାକୁ ଗଲେ । ସେମାନେ ସେହି ଫାଟକ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ଏବଂ ଏହାର ଧ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ସେମାନେ ସହସ୍ର ଦୁର୍ଗର ଓ ହନନେଲ ଦୁର୍ଗର କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।

2ଯିରୀହୋର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରେ କାମ କଲେ । ଇମ୍ବିର ପୁତ୍ର ସକ୍‌କୂର ଯିରୀହୋର ଲୋକମାନଙ୍କ ପରେ କାମ କଲି ।

3ହସନାୟାର ପୁତ୍ରମାନେ ମତ୍ସ୍ୟାଧ୍ୱାର ଗଠନ କଲେ । ସେମାନେ ତାର କଢି ତଢାଇଲେ, ତା’ର କବାଟ, ଡ଼ୁଡ଼ୁକା ଓ ଅଗଳି ସବୁ ଲଗାଇଲେ ।

4ସେମାନଙ୍କ ପରେ ହକ୍‌କୋସର ପୁତ୍ର ଉରୟ୍, ଉରୟ୍‌ର ପୁତ୍ର ମରେମୋର୍ ତାପର ଅଂଶ ମରାମତି କଲି,

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ମଗେଷବେଲର ପୁତ୍ର ବେରିଖିୟ୍ ଓ ବେରିଖିୟ୍‌ର ପୁତ୍ର ମଶୁଲମ୍ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଂଶ ମରାମତି କଲି ।

ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ବାନାର ପୁତ୍ର ସାଦୋକ୍ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଂଶ ମରାମତି କଲି ।

5ତକୋୟାୟ୍ ଲୋକମାନେ ମରାମତି କଲେ । ସେମାନଙ୍କ କୁଳନ ବର୍ଗ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କର୍ମରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କଲେ ନାହିଁ ।

6ପାସେହର ପୁତ୍ର ଯିହୋୟାଦା ଓ ବଷୋବୟାର ପୁତ୍ର ମଶୁଲମ, ପୁରୁଣା ଫାଟକ ଲଗାଇଲେ । ସେମାନେ ତହିଁର କଢି କବାଟ, କବ୍‌ଜା ଓ ଅଗଳି ଲଗାଇଲେ ।

7ଗିବୟୋନୀୟରୁ ମଲଟିୟ୍ ଓ ମରୋଶୋଥୀୟରୁ ଯାଦୋନ ସେମାନଙ୍କର ପାର୍ଶ୍ୱ ପ୍ରାଚୀରକୁ ମରାମତି କଲେ । ସେହି

ଲୋକମାନେ ଶିବଯୋନ ଓ ମିସ୍ତାପରୁ ଥିଲେ । ସେମାନେ ନଦୀର ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳ ଗନ୍ଧ୍ୟପାଳ ଦ୍ଵାର ଗାସିତ ହେଲେ ।

8ହୁହୁହୁ ପୁତ୍ର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣକାର ଉଷାୟେଲ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଥିବା ପ୍ରାଚୀରର ଅଂଶ ମରାମତି କଲେ । ହନାନୀୟ ଯିଏ କି ସ୍ଵଗନ୍ଧ ବ୍ୟାପାରୀ ତାଙ୍କ ପରେ ଥିବା ପ୍ରାଚୀରର ଅଂଶ ମରାମତି କଲେ । ସେମାନେ ପ୍ରଗସ୍ତ୍ର ପ୍ରାଚୀର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଲମ ଦୁଇ କଲେ ।

9ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ପ୍ରଦେଶର ଅର୍ଦ୍ଧଭାଗରେ ଅଧିକ୍ଷ ହିରର ପୁତ୍ର ରଫାୟ ଉଗ୍ର ପ୍ରାଚୀର ଗଠନ କଲେ ।

10ହୁରୁମଫର ପୁତ୍ର ଯିଦାୟ ଆପଣା ଗୃହ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରାଚୀର ଗଠନ କଲା । ତା ନିକଟକୁ ହଗ୍ବନୟର ପୁତ୍ର ହଟ୍ଟୁର ପ୍ରାଚୀର ଗଠନ କଲା । 11ହାଶମର ପୁତ୍ର ମଲକୟ ଓ ପହର୍ ମୋୟାବର ପୁତ୍ର ହଗ୍ବ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଂଶ ଓ ଭୁହୁରୁ ଦୁର୍ଗ ଗଠନ କଲା ।

12ତାହା ନିକଟରେ ଯିରୁଶାଲମର ପ୍ରଦେଶର ଅର୍ଦ୍ଧଭାଗରେ ଅଧିକ୍ଷ ହଲୋହେଶର ପୁତ୍ର, ଶଲୁମ ଓ ତାହାର କନ୍ୟାମାନେ ଦିଶ୍ଟି ପ୍ରାଚୀର ଗଠନ କଲେ ।

13ହାନୁନ୍ ଓ ସାନୋହର ନିବାସୀମାନେ ଉପତ୍ୟକା ଦ୍ଵାରର ଉଗ୍ରାଂଶ ଗଠନ କଲେ । ସେମାନେ ତାହା ଗଢି ତାର କବାଟ, କବ୍ଜା, ଅର୍ଗଳ ସବୁ ଲଗାଇଲେ । ଆଉ ଖତଦ୍ଵାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାଚୀର ଏକ ହଜାର ହାତ ଦୁଇ କଲେ ।

14ବୈଥ୍ ହକ୍ବେରମ୍ ପ୍ରଦେଶର ଅଧିକ୍ଷ ରେଖବର ପୁତ୍ର ମଲକୟ ଖତଦ୍ଵାରର ଦିଶ୍ଟିଅଂଶ ଗଠନ କଲେ ଓ ତହିଁର କବାଟ, ହୁଡୁକା ଓ ଅର୍ଗଳ ଲଗାଇଲା ।

15ମିସ୍ତାପା ପ୍ରଦେଶର ଗାସକ କଲହୋଷିର ପୁତ୍ର ଗଲୁନ୍ ଝର ଦ୍ଵାରର ଉଗ୍ରାଂଶ ଲଗାଇଲେ । ଏବଂ ତାର କବ୍ଜା, ଭାଲ, ଅର୍ଗଳ ସବୁ ଲଗାଇଲା । ଦାଉଦ ନଗରରୁ ତଳକୁ ଯିବା ପାବକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ରାଜାଙ୍କର ରାଜୋଦ୍ୟାନ ଓ ଶେଲ ପୁଷ୍ପରାଣୀ ପ୍ରାଚୀର ମରାମତି କଲେ ।

16ବୈଥ୍ସୁର ପ୍ରଦେଶର ଅର୍ଦ୍ଧଭାଗର ଅଧିକ୍ଷ ଅସ୍ବକର ପୁତ୍ର ନିହମିୟା ଦାଉଦଙ୍କର କବର ସମ୍ମୁଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ମନୁଷ୍ୟକୃତ ପୁଷ୍ପରାଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ବୀରମାନଙ୍କ ଗୃହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମରାମତି କଲେ ।

17ତାର ନିକଟକୁ ଲେବୀୟ ପରବାରବର୍ଗର, ବାନର ପୁତ୍ର ରହୁମ୍ ଉଗ୍ର ଅଂଶ ମରାମତି କଲା । ତାପରେ ଅର୍ଦ୍ଧ କିୟାଲ ପ୍ରଦେଶର ଅଧିକ୍ଷ ହଗ୍ବୟ ମରାମତି କଲେ । ତାଙ୍କ ପ୍ରଦେଶ ତରଫରୁ ସେ ମରାମତି କଲେ ।

18ସେମାନଙ୍କ ଭାତୁଗଣ କିୟାଲ ପ୍ରଦେଶର ଅର୍ଦ୍ଧଭାଗର ଅଧିକ୍ଷ ହୋନାନଦର ପୁତ୍ର ବବୟ ତାହା ନିକଟରେ ଉଗ୍ର ଅଂଶ ମରାମତି କଲେ ।

19ତାହା ନିକଟରେ ମିସ୍ତାପର ଅଧିକ୍ଷ ଯେଶୁୟର ପୁତ୍ର ଏସର୍ ପ୍ରାଚୀରର ବାଙ୍କ ନିକଟସ୍ଥ ଅସ୍ଵାଗାରର ଉଠାଣୀ ପଥ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଉଗ୍ରା ଅଂଶ ଗଠନ କଲେ । 20ତା'ର ନିକଟକୁ ସବୟର ପୁତ୍ର ବାରୁକ୍ ଯନ୍ କର ପ୍ରାଚୀରର ବାଙ୍କଠାରୁ ଇଲୟାଶୀବ୍ ମହାଯାଦକର ଗୃହଦ୍ଵାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଂଶର ଉଗ୍ର ଅଂଶ ଗଠନ କଲେ । 21ତାପରକୁ ହକ୍ବୋସର ପୌତ୍ର ଉଶୟର ପୁତ୍ର ମରେମୋଭ୍ ଇଲୟାଶୀବର

ଗୃହଦ୍ଵାରଠାରୁ ଇଲୟାଶୀବର ଗୃହ ପ୍ରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଏକ ଉଗ୍ର ଅଂଶ ଗଠନ କଲେ । 22ତା'ପରକୁ ପ୍ରାନ୍ତର ବାସୀ ଯାଦକମାନେ ଉଗ୍ର ଅଂଶ ଗଠନ କଲେ ।

23ସେମାନଙ୍କ ପରେ ବନ୍ୟାମାନ ଓ ହଗ୍ବର୍ ସେମାନଙ୍କ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଗୃହଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଗ୍ର ଅଂଶ ମରାମତି କଲେ । ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଅନନୟର ପୁତ୍ର ମାସେୟ, ମାସେୟର ପୁତ୍ର ଅସରିୟ ଆପଣା ଗୃହ ନିକଟରେ ଦିଶ୍ଟି ପ୍ରାଚୀର ମରାମତି କଲେ ।

24ତା'ପରକୁ ହେନାଦଦର ପୁତ୍ର ବେନ୍ୟୁୟା ଅସରିୟର ଗୃହଠାରୁ ପ୍ରାଚୀର ବାଙ୍କ ଓ କୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଂଶର ଦିଶ୍ଟି ପ୍ରାଚୀର ଗଠନ କଲେ ।

25ଉଷୟର ପୁତ୍ର ପାଉଲ ପ୍ରାଚୀରର ବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରହର ଗାଲାର ନିକଟସ୍ଥ ଉଚ୍ଚତର ରାଜଗୃହ ସମୀପରେ ବାହାର ଦୁର୍ଗ ପାଖରେ ଦିଶ୍ଟି ପ୍ରାଚୀର ଗଠନ କଲେ । ତାହାପରେ ପରୟୋଶର ପୁତ୍ର ପଦାୟ ଦିଶ୍ଟି ପ୍ରାଚୀର ଗଠନ କଲେ ।

26ଏହି ସମୟରେ ନଥାନୀୟମାନେ ଜଳଦ୍ଵାରର ପୂର୍ବଦିଗରେ ସମ୍ମୁଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ବାହାର ଦୁର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଫଳରେ ବାସ କରୁଥିଲେ ।

27ତା'ପରେ ତକୋୟାୟମାନେ ବାହାରସ୍ଥ ବଡ଼ ଦୁର୍ଗ ସମ୍ମୁଖରୁ ଓ ଫଳର ପ୍ରାଚୀର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଂଶର ଉଗ୍ର ଅଂଶ ଗଠନ କଲେ ।

28ଯାଦକମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ଗୃହ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଗ୍ନିଦ୍ଵାରର ଉପରଭାଗର ଉଗ୍ରଅଂଶ ଗଠନ କଲେ । 29ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଇମ୍ବୋରର ପୁତ୍ର ସାଦୋକ୍ ଆପଣା ଗୃହ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଗ୍ର ଅଂଶ ଗଠନ କଲେ । ତା'ପରେ ପୂର୍ବଦ୍ଵାରପାଳ ଶିଖନୟର ପୁତ୍ର ଗମୟିୟ ଦିଶ୍ଟି ପ୍ରାଚୀର ଗଠନ କଲେ ।

30ଶେଲମିୟର ପୁତ୍ର ହନାନୟ ସାଲଫର ଷଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ହାନୁନ୍ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଂଶର ଉଗ୍ରାଂଶ ଗଠନ କଲେ ।

ତାହାପରେ ବେଶୟର ପୁତ୍ର ମଗୁଲମ୍ ଆପଣା କୋଠରୀ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଗ୍ର ଅଂଶ ମରାମତି କଲେ । 31ତା'ପରେ ମଲକୟ ନାମକ ଜଣେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣକାର ସୈନ୍ୟମାନେ ଏକତ୍ରୀତ ହେଉଥିବା ଫାଟକ ଆଗରେ ମନ୍ଦିର ଦାସମାନଙ୍କର, ନଥାନୀୟମାନଙ୍କର ଓ ବଣିକମାନଙ୍କର ଗୃହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଆଉ କୋଣର ଉଠାଣି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଗ୍ର ଅଂଶ ମରାମତି କଲେ । 32କୋଣର ଉଠାଣୀ ଓ ମେଷଦ୍ଵାର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣକାର ଓ ବଣିକମାନେ ଉଗ୍ର ଅଂଶ ଗଠନ କଲେ ।

ସନ୍ଦର୍ଭ ଏବଂ ଟୋବୟ

4 ସନ୍ଦର୍ଭକ୍ଷ ଯେତେବେଳେ ଶୁଣିଲା ଯେ ପ୍ରାଚୀର ଗଢିଅଛି, ସେ ଅତିଶୟ କୋପିତ ହୋଇ ଯିହୁଦୀୟଙ୍କୁ ପରହାସ କଲା । 2ସେ ଆପଣା ଭାତୁଗଣ ଓ ଗମରୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ସାକ୍ଷାତରେ ଏହି କଥା କହିଲା, “ଏହି ଦୁର୍ବଳ ଯିହୁଦୀମାନେ କ’ଣ କରୁଛନ୍ତି? ସେମାନେ କ’ଣ ଗଡ଼ ବନ୍ଧ କରି ରହିବେ? ସେମାନେ କାହିଁକି ବଳିଦାନ କରିବେ? ସେମାନେ କ’ଣ ଦିନକରେ ସମାପ୍ତ କରିବେ? ସେମାନେ କ’ଣ ପୋଡ଼ା ପ୍ରାଚୀରର ଗଦାରୁ ବ୍ୟବହାରୀ ପଥର ବାଛ ପାରିବେ?”

3ଏହି ସମୟରେ ଅମ୍ମୋନୀୟ ଟୋବୟ ତାହା ପାଖରେ ଥିଲା, ଆଉ ସେ କହିଲା, “ସେମାନେ ଯାହା ଗଢୁଛନ୍ତି, ବଳୁଆ ଚଢ଼ିଗଲେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପଥର ପ୍ରାଚୀରୀ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବ ।”

4ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି, “ହେ ଆତ୍ମର ପରମେଶ୍ୱର, ଆତ୍ମର ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣ କର, ସେହି ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମକୁ ଘୃଣା କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ପରିହାସ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରାଇ ଦିଅ । ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦେଶରେ ବନ୍ଦୀକରି ସେମାନଙ୍କର ଧନ ଲୁଣ୍ଠିତ କରଗଲା । 5ସେମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମ ଆଛାଦନ କରନାହିଁ ଓ ତୁମ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନଙ୍କ ପାପମାନ୍ଦିତ ନହେଉ । କାରଣ ନିର୍ମାଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଅପମାନିତ କରି ଅଛନ୍ତି ।”

6ଆତ୍ମେ ଯିରୁଶାଲମର ପ୍ରାଚୀର ଗଠନ କଲୁ । ଆତ୍ମେ ନଗରର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ପ୍ରାଚୀର ଗଠନ କଲୁ । କିନ୍ତୁ ତହିଁର ଉଚ୍ଚତାରୁ ଅର୍ଦ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୁଦାୟ ପ୍ରାଚୀର ଏକତ୍ର ସଂଯୁକ୍ତ କରଗଲା । ଯେହେତୁ କର୍ମ କରିବାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମନ ଥିଲା ।

7ମାତ୍ର ଯିରୁଶାଲମର ପ୍ରାଚୀରର ମରାମତି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଗ୍ରସର ହେଉଅଛି ଓ ଗଠଗୁଡ଼ିକ ଭାଙ୍ଗି ହେବା ପାଇଁ ଯାଉଅଛି, ଏହା ଶୁଣି ସନ୍ଦେହ ଓ ଟୋବୟ, ପୁଣି ଆରବୀୟମାନେ ଓ ଅମ୍ମୋନୀୟମାନେ ଓ ଅସ୍ୱଦୋଦୀୟମାନେ ଅତିଶୟ ରାଗି ଗଲେ । 8ଆଉ ସମସ୍ତେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାଇ ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ଡଗୋଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ଏକତ୍ର ଚକ୍ରାନ୍ତ କଲେ । 9ମାତ୍ର ଆତ୍ମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲୁ ଓ ବିବାସିତ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରହରୀ ରଖିଲୁ ।

10ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦା କହିଲା, ଭାରବାହକମାନଙ୍କର ବଳ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଅଛି, “ଆଉ ସେଠାରେ ଏତେ ଧୂସାବଶେଷ ଅଛି, ଯେ ଆତ୍ମେମାନେ ପ୍ରାଚୀର ମରାମତି କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ନାହୁଁ । 11ପୁଣି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷମାନେ କହିଲେ, ‘ଆତ୍ମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ ଓ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ନାହିଁ ଅବା ଦେଖିବେ ନାହିଁ ।’

12“ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବାସ କରୁଥିବା ଯିହୁଦୀମାନେ ଆସି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦଶପର କହିଲେ, ‘ଗୂଢ଼ଆଡ଼େ ସେମାନେ ଆତ୍ମର ବିରୋଧ ହେବେ ।’”

13ଏଣୁ ମୁଁ ପ୍ରାଚୀର ପଛଆଡ଼େ ନୀଚସ୍ଥ ମେଲା ସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖଠୁ ଓ ବର୍ତ୍ତା ଓ ଧନୁ ସହତ ନିଯୁକ୍ତ କଲି । 14ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଏ ପରିସ୍ଥିତି ଦେଖିଲି, ମୁଁ ଉଠିଲି ଏବଂ କୁଳୀନମାନଙ୍କୁ, ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଓ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର । ସଦାପ୍ରଭୁ ମହାନ ଓ ଭୟଙ୍କର ଅଟନ୍ତି । ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଭାବୁଗଣ, ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାଗଣ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ୱାଗଣ ଆପଣା ଗୃହ ନିମନ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧ କର ।”

15ଏହାପରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଗତୁଗଣର ମତଣା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦଶା ଯାଇଅଛି ଓ ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ବିଫଳ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଏହା ସେମାନେ ଶୁଣିବାରୁ ଆତ୍ମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଚୀରରେ ନିଜ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଫେରଗଲୁ । 16ଆଉ ସେହି ଦିନଠାରୁ ଆତ୍ମ ଦାସଗଣର ଅର୍ଦ୍ଧେକ କର୍ମ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ବର୍ତ୍ତା, ଜାଲ, ଧନୁ, ସାସ୍ତ୍ରୀ ଧର ରହିଲେ । ପୁଣି ଅଧିକାରୀମାନେ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ପରିବାରର ପଛରେ ରହିଲେ ।

17ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାଚୀର ଗଢ଼ିଲେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଭାର ବୋହଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଣ ଏକ ହସ୍ତରେ କର୍ମ କଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ହସ୍ତରେ ଅସ୍ତ୍ର ଧରଲେ । 18ଆଉ ଗାନ୍ଧୁକମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ଆପଣା କଟି ଦେଶରେ ଖଠୁ ବାନ୍ଧିଲେ ।

ପୁଣି ତୁରୀ ବଜାଇବା ଲୋକ ଆତ୍ମ ନିକଟରେ ରହିଲେ । 19ଏହାପରେ ଆତ୍ମେ କୁଳୀନମାନଙ୍କୁ ଓ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲୁ, “କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଓ ବିପ୍ଳାବୀ ପୁଣି ଆତ୍ମେମାନେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ପୁଥକ ହୋଇ ଦଣେ ଦଣକଠାରୁ ଦୂରରେ ଅଛୁ । 20ଏଣୁ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ତୁରୀର ଗବ ଶୁଣିବ, ସେ ସ୍ଥାନରୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ ।”

21ଏହି ରୂପେ ଆତ୍ମେମାନେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଶ୍ରମ କଲୁ । ପୁଣି ଅରୁଣୋଦୟ ସମୟଠାରୁ ତାହା ଦେଖିବା ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଲୋକ ବର୍ତ୍ତା ଧରଲେ । 22ସେହି ସମୟରେ ଆତ୍ମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କହିଲୁ, “ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଗୁଡ଼ି କାଳରେ ଆପଣା ଆପଣା ଦାସ ସହତ ଯିରୁଶାଲମ ଭିତରେ ରୁହନ୍ତୁ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗୁଡ଼ିରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରହରୀ ହୋଇ ପାରିବେ ଓ ବିବସରେ କର୍ମ କରିପାରିବେ ।” 23ଏହିପରି ମୁଁ କି ମୋର ଭାଇମାନେ କି ମୋର ଦାସମାନେ କଥାବା ମୋ ପଶ୍ଚାଦବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରହରୀମାନେ କେହି ଆପଣା ଦେହରୁ ବସ୍ତ୍ର କାଢ଼ିଲେ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର ତା ପାଖରେ ସର୍ବଦା ଅସ୍ତ୍ର ରଖିଥିଲେ ।

21ଏହି ରୂପେ ଆତ୍ମେମାନେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଶ୍ରମ କଲୁ । ପୁଣି ଅରୁଣୋଦୟ ସମୟଠାରୁ ତାହା ଦେଖିବା ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଲୋକ ବର୍ତ୍ତା ଧରଲେ ।

22ସେହି ସମୟରେ ଆତ୍ମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କହିଲୁ, “ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଗୁଡ଼ି କାଳରେ ଆପଣା ଆପଣା ଦାସ ସହତ ଯିରୁଶାଲମ ଭିତରେ ରୁହନ୍ତୁ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗୁଡ଼ିରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରହରୀ ହୋଇ ପାରିବେ ଓ ବିବସରେ କର୍ମ କରିପାରିବେ ।” 23ଏହିପରି ମୁଁ କି ମୋର ଭାଇମାନେ କି ମୋର ଦାସମାନେ କଥାବା ମୋ ପଶ୍ଚାଦବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରହରୀମାନେ କେହି ଆପଣା ଦେହରୁ ବସ୍ତ୍ର କାଢ଼ିଲେ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର ତା ପାଖରେ ସର୍ବଦା ଅସ୍ତ୍ର ରଖିଥିଲେ ।

ନିହମିୟା ଗରିବଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ

5 ଅନେକ ଲୋକେ ଯିହୁଦୀୟ ଭାଇମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କଲେ । 2ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ କହିଲେ, “ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅନେକ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟା ଅଛନ୍ତି, ଆସ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଶସ୍ୟ କଣିବା ।”

3ଅନ୍ୟ ଲୋକେ କହିଲେ, “ଏହା ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସମୟ, ଆତ୍ମଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଦିଅ ଏବଂ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଜମି, ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର, ଗୃହ ଇତ୍ୟାଦି ବନ୍ଦକଭାବେ ଏକାଥରେ ନେଇଯାଅ ।”

4ଆହୁରି ଅନ୍ୟ ଲୋକେମାନେ କହିଲେ, “ଆତ୍ମେମାନେ ଗଦକର ପାଇଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ବନ୍ଦକ ରଖି ମୁଦ୍ରାଖଣ୍ଡ କରିଛୁ । 5ଧନୀଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖ! ଆତ୍ମେମାନେ ଠିକ୍ ଡାକ୍ତରୀ ପରି ଅଛୁ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଠିକ୍ ଡାକ୍ତରୀ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କପରି ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମେମାନେ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ଦାସ ହେବାପାଇଁ ବକ୍ତି କରିବୁ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଡାକ୍ତରୀ କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ଦାସୀ ଭାବରେ ବନ୍ଦୁକ କରିସାରିଲେଣି । ଏପରି ଆଉ କିଛି ନାହିଁ ଯାହା ଆତ୍ମେ ନ କରି ପାରିବ । ଆତ୍ମେମାନେ ଆତ୍ମ କ୍ଷେତ୍ର, ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ହରାଇ ସାରିଲୁଣି, ଯାହାକି ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ଅଛି ।”

ଫେଡେବେଲେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଅଭିଯୋଗ ସବୁ ଶୁଣିଲି, ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧ ହେଲି। 7ମୁଁ ଏ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କଲି, ତା’ପରେ ମୁଁ କୁଳିନମାନଙ୍କ ଓ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ନ୍ୟାୟିକ ବାଦାନ୍ତରାଦ କଲି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଭାଇମାନଙ୍କଠାରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ନେଉଛ, ତୁମ୍ଭର ସେଇଟା ବନ୍ଦକରିବା ଉଚିତ୍। ଏହାପରେ ମୁଁ ଏକ ମହାସଭା ଡାକିବି। 8ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲି, ‘ଆତ୍ମର ଯିହୁଦୀୟ ଭାଇମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ବିକା ଯାଇଥିଲେ, ଆତ୍ମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ସାଧ ଅନୁସାରେ ମୁକ୍ତ କରିଅଛୁ। ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରୀ କରୁଛ ଏବଂ ଆତ୍ମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣି କିଣିବୁ।’”

ଏଥିରେ ସେମାନେ ନୀରବ ରହଲେ। ସେମାନେ କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଇପାରିଲେ ନାହିଁ। 9ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଆହୁର ମଧ୍ୟ କହିଲି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଛି ଭଲ କରୁ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ଏହା ନାଶ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଉତ୍ତ୍ଵ ଓ ସମ୍ମାନ କରିବା ଉଚିତ୍। ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଗତୁଗଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରିବାର ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। 10ମୁଁ, ମୋର ଆତ୍ମୀୟଗଣ ଏବଂ ମୋର ଦାସମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ଏବଂ ଶସ୍ୟ ଉଧାର ଦେଉଅଛୁ। କିନ୍ତୁ ଆସ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଆବାୟ କରିବା ନାହିଁ। 11ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଦି ନିରୀତ ସେମାନଙ୍କର ନିମି, ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର, ଦିତକ୍ଷେତ୍ର ଏବଂ ଗୃହ ଫେରାଇ ଦେବ। ଏହାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଫେରାଇ ଦିଅ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମୁଦ୍ରା, ଶସ୍ୟ, ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଏବଂ ନୀତଡ଼ିକ ଯାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ହସାବରେ ନେଇଥିଲେ।”

12ଏହାପରେ ଧନୀଲୋକମାନେ ଓ ଅଧିକ୍ଷମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆତ୍ମେମାନେ ଏସବୁ ଫେରାଇ ଦେବୁ, ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ମାଗିବୁ ନାହିଁ। ଆପଣ ଯେପରି କହୁଛନ୍ତି ଆତ୍ମେ ସେହିପରି କରିବୁ।”

ଏହାପରେ ମୁଁ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ଡାକି ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ଯେପରି କର୍ମ କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶପଥ କରାଇଲି। 13ମୁଁ ମୋର ବସ୍ତ୍ର ଡାକି ଡାକି ଏବଂ କହିଲି, “ଯେଉଁଲୋକ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବ ନାହିଁ, ପରମେଶ୍ଵର ତାର ଗୃହ ଓ ପରିଶ୍ରମର ଫଳରୁ ତାହାକୁ ଏପରି ଡାକି ଦିଅନ୍ତୁ। ସେ ଏହିପରି କମ୍ପିତ ହେଉ ଓ ଗୁନ୍ୟ ହେଉ।”

ତାପରେ ସବୁ ଲୋକ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ ଏବଂ କହିଲେ “ଆମେନ” ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କଲେ। ଏହାପରେ ଲୋକମାନେ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ।

14ମୁଁ ଯିହୁଦୀ ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକ୍ଷ ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିବା ସମୟାବଧି ଅର୍ଥାତ୍ ଅର୍ତ୍ତକ୍ଷୟ ରାଜାର ଅଧିକାରର କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷଠାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବର୍ଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ବାରବର୍ଷ ମୁଁ କିମ୍ବା ମୋର ଭ୍ରାତୃଗଣ ଦେଶାଧିକ୍ଷର ବୃତ୍ତି ଭୋଗ କଲୁ ନାହିଁ। 15ମାତ୍ର ମୋର ପୂର୍ବାବର୍ତ୍ତୀ ଦେଶାଧିକ୍ଷମାନଙ୍କ ବ୍ୟୟଭାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବହବାକୁ ପଡ଼ିଲା। ଆଉ ସେମାନେ ଗୁଳିଗ ଶେକଲ ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଖାଦ୍ୟ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନେଲେ, କେବଳ ତାହା ନୁହେଁ, ସେମାନଙ୍କ ଦାସମାନେ

ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କଲେ। ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଉତ୍ତ୍ଵ ସକାଶୁ ମୁଁ ସେପରି କଲିନାହିଁ। 16ମୁଁ ଯିରୁଶାଲମର ପ୍ରାଚୀର କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କଲି। ମୁଁ କୌଣସି ଭୂମି କିଣିଲି ନାହିଁ ଏବଂ ମୋର ଦାସ ସମସ୍ତେ ସେଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହଲେ।

17ତଥାପି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ୍ଵ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତା ଲୋକମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଯିହୁଦୀ ଓ ଅଧିକ୍ଷ 150 ଲୋକ ମୋ ଭୋଦନ ଆସନରେ ବସିଲେ। 18ସେ ସମୟରେ ପ୍ରତିଦିନ ଏକ ବଳଦ ଓ ଛଅଟି ବଛା ମେଷ ରୋଷେଇ କରାଗଲା। ମୋ ପାଇଁ କେତେକ ପକ୍ଷୀପାକ କରାଗଲା ଓ ଦଶ ଦିନରେ ଥରେ ସବୁ ପ୍ରକାର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଆୟୋଜନ କରାଗଲା। ତଥାପି ମୁଁ ଏହିସବୁ ଲାଗି ଦେଶାଧିକ୍ଷର ବୃତ୍ତି ମାଗିଲି ନାହିଁ। ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭାର ଗୁରୁତ୍ଵର ହୋଇଥିଲା। 19ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି, ମୋର ତାହାସବୁ ସ୍ମରଣ କର।

ଘୋର ସମସ୍ୟା

6 ଏହାପରେ ସନ୍ଦ୍ଵଲଟ୍, ଟେବିୟ, ଆରବୀୟ ଗେଶମ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଗତୁମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ, ମୁଁ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରି ସାରିଛି। ପ୍ରାଚୀରରେ ଆଉ ଗର୍ତ୍ତ ନ ଥିଲା, ମାତ୍ର କବାଟସବୁ ଫାଟକରେ ଲାଗି ନାହିଁ। 2ସେତେବେଳେ ସନ୍ଦ୍ଵଲଟ୍ ଓ ଗେଶମ ମୋ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ କହିଲେ, “ଆସ ଆତ୍ମେମାନେ ଓନୋ ପଦସ୍ଥିତ କୌଣସି ଏକ ଗ୍ରାମରେ ସାକ୍ଷାତ କରିବା।” ମାତ୍ର ସେମାନେ ମୋର ହଂସା କରିବାକୁ ବିଗୁର କରିଥିଲେ।

3ଏଥିରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୂତଗଣ ପଠାଇ କହିଲି, “ମୁଁ ଏକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ମ କରୁଅଛି। ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଆସି ପାରିବି ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ଓ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ମୁଁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ କରିପାରିବି ନାହିଁ।”

4ସେମାନେ ସେହି ସମବାର୍ତ୍ତା ମୋ ପାଖକୁ ଗୁରୁଥର ପଠାଇଲେ। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ପ୍ରକାର ଉତ୍ତର ଦେଲି। 5ଏହାପରେ ସନ୍ଦ୍ଵଲଟ୍ ଆପଣା ଦାସ ହାତରେ ଖଣ୍ଡେ ଚିଠିଦେଇ ପଞ୍ଚମ ଥର ସେହି ସମବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଲା। 6ସେଥିରେ ଏହିପରି ଲେଖା ଯାଇଥିଲା, “ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଦନରବ ହୋଇଅଛି। ମଧ୍ୟ ଗଗୁମୁ ଏହା କହୁଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଓ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ରାଜଦ୍ରୋହ କରିବାକୁ ବିଗୁର କରୁଅଛ। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛ। ଏହି ଦନରବ ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ରାଜା ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ। 7‘ଯିହୁଦୀରେ ଏକ ରାଜା ଅଛନ୍ତୁ!’ ବୋଲି ଆପଣା ବିଷୟ ଯିରୁଶାଲମରେ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛ।

“ଏହି ଦନରବ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ। ଏଣୁ ଏବେ ଆସ ଆତ୍ମେମାନେ ଏକତ୍ର ମନଶା କରିବା।”

8ତେଣୁ ମୁଁ ତାହା ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲି, “ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହୁଅଛ, ସେପରି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଉ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ଆପଣା ମନରୁ ତାହାସବୁ କଲ୍ପନା କରୁଅଛ।”

୧୩ହ ଚନ୍ଦ୍ରାକର ସେମାନେ ଆତ୍ମକୁ ଭୟଭୀତ କଲେ, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ହେବ ଓ “ପ୍ରାଚୀର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ।”

ତେଣୁ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲି, “ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ସବଳ କର।”

୧୦ଦିନେ ମୁଁ ମହେଟ୍ଟବେଲର ପୁତ୍ର ଦଲୟ, ଦଲୟର ପୁତ୍ର ଗମୟିୟୁ ନିକଟକୁ ଗଲି। ମାତ୍ର ତାକୁ ତା’ର ଗୃହରେ ବନ୍ଦ କରାଯାଇ ଥିଲା। ମୁଁ ତାହା ଗୃହକୁ ଗଲି ସେ କହିଲା,

“ଆସ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ଯାକ୍ଷାତ କରିବା ଓ ମନ୍ଦିରର ଦ୍ୱାରସବୁ ବନ୍ଦ କରିବା। କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଆସିବେ। ଗତ୍ରିରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଆସିବେ।”

୧୧କିନ୍ତୁ ଗମୟିୟୁଙ୍କୁ କହିଲି, “ମୋ ପର ଲୋକ କ’ଣ ଦୌଡ଼ ପଳାଇବ? ମୋ ପର ଲୋକ ପ୍ରାଣ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଯେ ମନ୍ଦିର ଭିତରକୁ ଯିବା ଉଚିତ୍ କି? ତେଣୁ ମୁଁ ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିର ଭିତରକୁ ଯିବି ନାହିଁ।”

୧୨ମାତ୍ର ମୁଁ ଜାଣିଲି ଗମୟିୟୁଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ପଠାଇ ନ ଥିଲେ। ତଥାପି ସେ ମୋ’ ପ୍ରତି କୁଳରେ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଦ୍ୱାରା ପ୍ରରୁତ କଲା। ଆଉ ଟୋକ୍ସିୟୁ ଓ ସନ୍ଦବଲ୍ଲଟ କାହାକୁ ବେତନ ଦେଇଥିଲେ। ୧୩ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ତାକୁ ଉଡ଼ାରେ ଅଣା ଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଫଳରେ ମୁଁ ଭୟରେ ଏହା କରି ପାପ କରିବି ଏବଂ ତାପରେ ସେମାନେ ମୋର ନାମକୁ ଦୁର୍ନାମ କରିବା ପାଇଁ ଓ ପରିହାସ କରିବା ପାଇଁ କାରଣ ପାଇବେ।

୧୪ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ଟୋକ୍ସିୟୁ ଓ ସନ୍ଦବଲ୍ଲଟର ଯାହା କରନ୍ତୁ ମନେ ପକାଅ, ନାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଦ୍ୱାରା ନୋୟୁବୟୁ ସହିତ ଅନ୍ୟ ଯାଦକମାନେ ମୋତେ ଭୟଭୀତ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ।

ପ୍ରାଚୀର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲ

୧୫ତେଣୁ 52 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଇଲୁଲ୍ ମାସର ପଞ୍ଚାବିଂଶ ଦିନରେ ପ୍ରାଚୀର ସମାପ୍ତ ହେଲା। ୧୬ପୁଣି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ସମସ୍ତେ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ସମସ୍ତେ ଏହା ଶୁଣି ଭୟ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ହରାଇଲେ। କାରଣ ଏହି କର୍ମ ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ହେଲା, ଏହା ସେମାନେ ବୁଝିଲେ।

୧୭ଆହୁରି ସେହି ସମୟରେ ଯିହୁଦାର କୁଳନମାନେ ଟୋକ୍ସିୟୁ ନିକଟକୁ ଅନେକ ପତ୍ର ପଠାଇଲେ ଓ ଟୋକ୍ସିୟୁର ନାନା ପତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା। ୧୮କାରଣ ସେ ଆଗ୍ରହର ପୁତ୍ର ଶଖନୟୁର ଢାଳିଁ ହେବାରୁ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ର ଯିହୋହାନନ୍ ବେଗିଶିୟୁର ପୁତ୍ର ମଗୁଲମର କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରି ଥିବାରୁ ଯିହୁଦାର ଅନେକ ଲୋକ ତା ନିକଟରେ ଗପଥ କରିଥିଲେ। ୧୯ସେମାନେ ମୋତେ ତା’ର ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ କହିଲେ ଓ ମୋ କଥା ତାଙ୍କୁ ସବୁ ଦଶାଇଲେ। ଆଉ ମୋତେ ଭୟଗ୍ରସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଟୋକ୍ସିୟୁ ନାନାପତ୍ର ପଠାଇଲା।

୭ ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ ସମାପ୍ତ କଲୁ। ଏହାପରେ ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ଦ୍ୱାରରେ କବାଟ ଲଗାଇଲୁ। ଏହାପରେ, ମୁଁ ଦ୍ୱାରପାଳ ଗାୟକ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲି। ୨ଏହାପରେ ମୁଁ ମୋର ଭାଇ ହନାନିକ ଓ ଦୁର୍ଗର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ହନାନିୟୁକୁ ଯିରୁଶାଲମ ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ କଲି କାରଣ ହନାନିୟୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଲୋକ ଥିଲା, ଆଉ ସେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲା। ୩ଆଉ ମୁଁ ହନାନିକ ଓ ହନାନିୟୁକୁ କହିଲି, “ଦିନରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେପରି ଫାଟକ ନ ଖୋଲି ଯାଏ, ଆଉ ଲୋକମାନେ ପ୍ରହରୀ କର୍ମରେ ଠିଆ ହେବା ବେଳେ ସ୍ତୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ସମୟରେ ଦ୍ୱାରସବୁ ବନ୍ଦ କରନ୍ତୁ। ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରହରୀ କରି ନିୟୁକ୍ତ କର। କେତେକ ପ୍ରହରୀ ସେମାନଙ୍କ ଶିବିରରେ ଛଡ଼ା ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ଅନ୍ୟ ପ୍ରହରୀମାନେ ନିଜ ଗୃହରେ ସମୂହରେ ରହନ୍ତୁ।”

ଫେରିଥିବା ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କର ତାଲିକା

୪ବର୍ତ୍ତମାନ ନଗର ପ୍ରସସ୍ତ ଥିଲା। ମାତ୍ର ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଅଲୁଲୋକ ଥିଲେ ଓ ଗୃହସବୁ ନିର୍ମିତ ହୋଇନଥିଲା। ୫ଏହାପରେ ବଂଶାବଳ କ୍ରମେ ଗଣିତ ହେବାପାଇଁ କୁଳନମାନଙ୍କୁ ଓ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର ମୋ ମନରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଯାତ କଲେ। ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମେ ଆସିଲେ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ବଂଶାବଳ ପୁସ୍ତକ ପାଲଟାଇ ତହିଁରେ ଏହା ଲେଖା ଯାଇଥିବାର ଦେଖିଲି। ୬ଯେଉଁମାନେ ବନ୍ଦୀରୂପେ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଦେଶୀୟ ଏହି ସନ୍ଧାନଗଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯିରୁଶାଲମ ଓ ଯିହୁଦାସ୍ଥିତ ନିଜ ନିଜ ନଗରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ। ବାବିଲର ଗଦା ନବୁଖଦ୍ନିଷ୍ଟର ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ କରାୟତ କରିଥିଲେ। ୭ଏମାନେ ସରୁଦାବଲ, ଯେଶୁୟ, ନିହମିୟା, ଅସରୟ, ରୟମା, ନହମାନ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ, ବଲଗନ, ମମ୍ମର, ବର୍ବୟ, ନହମ, ବାନା ସଙ୍ଗେ ଫେରି ଆସିଲେ। ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶୀୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଏହିପରି ଥିଲା।

- ୮ ପରିୟୋଗର ବଂଶଧର 2,172 ଜଣ।
- ୯ ଗଫଟ୍ଟୟର ବଂଶଧର 372 ଜଣ।
- ୧୦ ଆରହର ବଂଶଧର 652 ଜଣ।
- ୧୧ ଯେଶୁୟ ଓ ଯୋୟାବର ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ ପହଞ୍ଚିଯୋୟାବର ବଂଶଧର 2,818 ଜଣ।
- ୧୨ ଏଲମର ବଂଶଧର 1,254 ଜଣ।
- ୧୩ ସତୁର ବଂଶଧର 845 ଜଣ।
- ୧୪ ସକ୍ତୟର ବଂଶଧର 760 ଜଣ।
- ୧୫ ବନ୍ଦୁୟିର ବଂଶଧର 648 ଜଣ।
- ୧୬ ବେବୟର ବଂଶଧର 628 ଜଣ।
- ୧୭ ଅସ୍ତଗଦର ବଂଶଧର 2,322 ଜଣ।
- ୧୮ ଅଦୋନୀକାମର ବଂଶଧର 667 ଜଣ।
- ୧୯ ବର୍ବୟର ବଂଶଧର 2,067 ଜଣ।
- ୨୦ ଅଦୀନର ବଂଶଧର 655 ଜଣ।
- ୨୧ ହଜକୟର ଆଚରର ବଂଶଧର 98 ଜଣ।
- ୨୨ ହଗ୍ଗମର ବଂଶଧର 328 ଜଣ।

- 23 ବେତ୍‌ସୟର ବଂଶଧର 324 ଜଣ ।
- 24 ହାରାଫର ବଂଶଧର 112 ଜଣ ।
- 25 ଗିବ୍‌ୟୋନର ବଂଶଧର 95 ଜଣ ।
- 26 ବୈଥଲେହମ ଓ ନକୋଫା ସହରରୁ 188 ଜଣ ।
- 27 ଅନାଥୋତର ଲୋକ 128 ଜଣ ।
- 28 ବେଥ୍-ଅସ୍ତାବତ ସହରରୁ 42 ଜଣ ।
- 29 କରୟୁତ୍ ଯିୟୁରାମ, କଫୀରା ଓ ବେରୋତ ସହରରୁ 743 ଜଣ ।
- 30 ଗମା ଓ ଗେବା ସହରରୁ 621 ଜଣ ।
- 31 ମିକ୍‌ମସ ସହରରୁ 122 ଜଣ ।
- 32 ବୈଥେଲ୍ ଓ ଅୟ୍ ସହରରୁ 123 ଜଣ ।
- 33 ଅନ୍ୟ ନବୋ ସହରରୁ 52 ଜଣ ।
- 34 ଅନ୍ୟ ଧଲମ ସହରରୁ 1,254 ଜଣ ।
- 35 ହାରାମ ସହରରୁ 320 ଜଣ ।
- 36 ଯିରୀହୋ ସହରରୁ 345 ଜଣ ।
- 37 ଲୋଦ୍, ହାଦାଦ୍ ଓ ଓନୋ ସହରରୁ 721 ଜଣ ।
- 38 ସନାୟ୍ ସହରରୁ 3,930 ଜଣ ।

39 ଯାଦକଗଣ: ଯେଉଁମାନେ

ଯିଦୟିୟର ଉବଷ୍ୟତ ବଂଶଧର ଓ ଯେଶୁୟ୍ ପରିବାରର ସଭ୍ୟ 973 ଜଣ ।

- 40 ଇମ୍ମେରର ବଂଶଧର 1,052 ଜଣ ।
- 41 ପଗ୍‌ହୁରର ବଂଶଧର 1,247 ଜଣ ।
- 42 ହାରିମର ବଂଶଧର 1,017 ଜଣ ।

43 କର୍ଦ୍ଦୀୟେଲଙ୍କ ପୁତ୍ର ହେଦବାର ମାଧ୍ୟମରେ ଯେଶୁୟ୍

ପରିବାରବର୍ଗରୁ ଆସିଥିବା ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା 74 ଜଣ ।

44 ଗାୟକଗଣ:

ଆସଫର ବଂଶଧର 148 ଜଣ ।

45 ଏହମାନେ ହେଲେ ପୁରପାଳଗଣ:

ଗଲ୍ଲୁମର ବଂଶଧରମାନେ, ଆଟର, ଟଲ୍‌ମୋନ, ଅକ୍ଲବ, ହଟୀଟା ଓ ଗୋବୟ୍ 138 ଜଣ ।

46 ମନ୍ଦିରର ଦାସମାନେ ହେଲେ:

ସୀହର ବଂଶଧରମାନେ, ହସ୍‌ଫା, ଟକାୟୋତର ବଂଶଧର ।

- 47 କେରୋସର, ସୀୟୁର, ପଦୋନ ।
- 48 ଲବାନା, ହଗାଦ୍, ଗଲ୍‌ମୟ୍,
- 49 ହାନନ, ଗିବ୍‌କେଲ, ଗହର,
- 50 ଗୟ୍, ଋତ୍‌ସୀନ୍, ନକୋଦ୍,
- 51 ଗସମ, ଉଷ, ପାସେହ,
- 52 ବେଷୟ୍, ମିୟୁନୀମ, ନଫୁଷୀମ,
- 53 ବକ୍‌ବୁକ୍, ହକ୍‌ଫା, ହବ୍‌ୱିର,
- 54 ବସ୍‌ଲୁତ୍, ମହୀବା, ହର୍ଗା,

- 55 ବକୋସ୍, ସୀଷ୍ଟା, ତେମହ୍,
- 56 ନତ୍‌ସାହ୍, ହଟୀଫା ।

57 ଗଲୋମନର ଦାସମାନଙ୍କର ବଂଶଧରମାନେ ହେଲେ:

ସୋଟୟ୍, ସେଫେରତ୍, ପରିଦା,

- 58 ଯାଲ, ଦକୋଣ, ଗିବ୍‌କେଲ,
- 59 ଗଫଟିୟ୍, ହଟୀଲ୍, ପୋଖେରତ୍-ହତ୍‌ସବାୟିମ ଓ ଆମୋନ,
- 60 ମନ୍ଦିରର ସମୁଦାୟ ଦାସ ଓ ଗଲୋମନଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କର ବଂଶଧର 392 ଜଣ ।

61 ତେଲମେଲହ୍, ତେଲ୍‌ହର୍ଗା, କରବ୍, ଅଦନ୍ ଓ ଇମ୍ମୋର, ଏସବୁ ସ୍ଥାନରୁ ଲୋକମାନେ ସବୁ ଆସିଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନେ ବୋଲି ନିଜ ନିଜ ପିତୃ ପରିବାର ଓ ଗୋଷ୍ଠୀର ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ସେହି ଲୋକମାନେ ହେଲେ ଏହମାନେ ।

62 ଦଲ୍‌ୟ୍ ଟୋବୟ୍ ଓ ନକୋଦ୍ ବଂଶଧର 642 ଜଣ ।

63 ଯାଦକମାନଙ୍କ ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ

ହବାୟ୍, ହକୋସ୍ ଓ ବର୍ସିଲ୍‌ୟର ବଂଶଧର । ଏହି ବର୍ସିଲ୍‌ୟ ଗିଲ୍‌ୟୁଦୀୟ ବସିଲ୍‌ୟର ଏକ କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରିବାରୁ ତାହାର ନାମ ଅନୁସାର ସେ ଖ୍ୟାତ ହେଲା ।

64 ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପରିବାରର ଇତିହାସ ଖୋଦିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ପଞ୍ଜିକୃତ ହୋଇଥିଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଯାଦକତ୍ଵରୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ଘୋଷିତ ହେଲେ । 65 ଶାସନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେଉଁ ଉରୀମ୍ ଓ ତୁମ୍ନୀୟାରୀ ଯାଦକ ଉପନ୍ତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ ।

66 ଆଉ ସମସ୍ତ ସମାବେଶରେ 42,360 ଜଣ ଥିଲେ ।

67 ଏହା ଛଡ଼ା ସେମାନଙ୍କ ଦାସଦାସୀ 7,337 ଜଣ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର 245 ଜଣ ଗାୟକ ଗାୟିକା ଥିଲେ । 68 ସେମାନଙ୍କର 736 ଅଗ୍, 245 ଖଚର, 69-435 ଓଟ୍, 6,720 ଗଧ ଥିଲେ ।

70 ପରିବାରର ପ୍ରଧାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ସେହି କର୍ମ ନିମନ୍ତେ ଦାନ କଲେ । ଶାସନକର୍ତ୍ତା 1,000 ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରା, ପରୁଗ କୁଣ୍ଡ, 530 ଯାଦକୟ୍ ବସ୍ତ୍ର ଦେଲେ । 71 ଆଉ ପରିବାରର କେତେକ ପ୍ରଧାନ ଲୋକ କୋଷାଗାରକୁ 20,000 ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ମୁଦ୍ରା ଓ 2,200 ରୂପାମୁଦ୍ରା ଦେଲେ । 72 ଅନ୍ୟ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ମିସିକ 20,000 ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରା ଓ 2,000 ରୂପା ମୁଦ୍ରା ଓ ସତଷଠି ଯାଦକୀୟ ବସ୍ତ୍ର ଦେଲେ ।

73 ଏହାପରେ ଯାଦକମାନେ, ଲେବୀୟମାନେ, ପୁରପାଳମାନେ, ଗାୟକମାନେ ଓ ମନ୍ଦିରର ସେବକମାନେ ଓ ସମଗ୍ର ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ

ନିଦ ନିଦ ନଗରରେ ବାସ କଲେ । ଏଣୁ ସପ୍ତମ ମାସରେ ସମସ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ନିଦ ନିଦ ନଗରରେ ଥିଲେ ।

ଏନ୍ଦା ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନ ପଢ଼ିଲେ

8 ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ନିକଟରେ ଥିବା ଛକରେ ଏକମନରେ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ମୋଶାଙ୍କର ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକ ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ତାହା ଆଣିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଏନ୍ଦା ଲିପିକାରଙ୍କୁ କହିଲେ । **2** ସପ୍ତମ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଯାଦକ ଏନ୍ଦା, ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ସମୂହରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପୁସ୍ତକ ଆଣିଲେ । ସମସ୍ତେ ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣିପାରିବେ ଓ ବୁଝିପାରିଲେ । **3** ସେ ନିକଟର ସମୂହକୁ ଛକରେ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଆଦି ଯେତେଲୋକ ବୁଝି ପାରନ୍ତେ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ପ୍ରସ୍ତୁତରୁ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକରୁ ପାଠ କଲେ । ଆଉ ସମସ୍ତ ଲୋକେ ତାହା ଶ୍ରବଣ କଲେ ।

4 ଏନ୍ଦା ଯାଦକ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଧିତ କାଠମୟ ମଥା ଉପରେ ଠିଆ ହେଲେ । ଆଉ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ମଉଥୟ, ଶେମା, ଅନାୟ, ଉରିୟ, ହଲକୟ, ମାସେୟ ଠିଆ ହେଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପଦାୟ ଓ ମାଗାୟେଲ, ମଲକୟ, ହଗୁମ ଓ ହଗ୍ବଦାନା, ଦିଶରୟ ଓ ମଗୁଲମ ଠିଆ ହେଲେ ।

5 ଏହାପରେ ଏନ୍ଦା ସସସ୍ତ୍ର ଲୋକଙ୍କ ସମୂହରେ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକ ଫିଟାଇଲେ । କାରଣ ଏନ୍ଦା ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ଛଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ । ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକ ଫିଟାଇବା ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ଛଡ଼ା ହେଲେ । **6** ତେଣୁ ଏନ୍ଦା ସଦାପ୍ରଭୁ ମହାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରଂସା କଲା । ଏବଂ ସମସ୍ତ ଲୋକ ନିଦ ନିଦର ହସ୍ତ ଉଠାଇ କହିଲେ, “ଆମେନ! ଆମେନ!”

7 ଯେଉଁୟ, ବାନ, ଶେରେବୟ, ଯାନାନ୍, ଅକ୍କବ୍, ଶବଥୟ, ହୋଦାୟ, ମାସେୟ, କଲିଚ, ଅସରୟ, ଯୋଷାବଦ୍, ହାନନ୍, ପଲୟ ଏହି ଲୋକମାନେ ଲେବୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀର ଥିଲେ । ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବୁଝାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ନିଦ ନିଦ ସ୍ଥାନରେ ଛଡ଼ା ହୋଇ ରହିଲେ । **8** ସେମାନେ ଶୁଣୁରୁପେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକରୁ ପାଠ କଲେ ଏବଂ ତହିଁର ଅର୍ଥ ବୁଝାଇ ଦେଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଲୋକମାନେ ବୁଝି ପାରିଲେ ।

9 ଦେବାଧ୍ୟକ୍ଷ ନିହମିୟା, ଲିପିକାର ଓ ଯାଦକ ଏନ୍ଦା ଓ ଲେବୀୟମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ବୁଝିବାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ, “ଆଦି ଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ଅଟେ । ଶୋକ କରନାହିଁ କି ରୋଦନ କରନାହିଁ ।” ସେମାନେ ଏହା କହିଲେ, କାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ରୋଦନ କଲେ ।

10 ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଘରକୁ ଯାଅ, ଶକକଣ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭୋଜନ କର, ସୁମିଷ୍ଟ ଦ୍ରବ୍ୟ ପାନ କର ଓ ଯାହା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ହୋଇ ନାହିଁ, ତାହା ପାଇଁ କିଛି ପଠାଅ । କାରଣ ଆଦି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର

ଅଟେ । ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ ନାହିଁ । ଯେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କର ବଳ ହେବ ।”

11 ଏହପରି ଭାବରେ ଲେବୀୟମାନେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଭୁନି କରାଇଲେ । “ଭ୍ରମ୍ୟେ ସମସ୍ତେ ନିରବ ହୁଅ, କାରଣ ଆଦି ପବିତ୍ର ଦିନ । ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ ନାହିଁ ।”

12 ଏହାପରେ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ଭୋଜନପାନ କରିବାକୁ, ଉପହାର ପଠାଇବାକୁ ଓ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ ଗୁଲିଗଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ପଢ଼ିଥିବା ବାକ୍ୟର ଅର୍ଥ ବୁଝି ପାରିଲେ ।

13 ଏହାପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ, ସମଗ୍ର ଲୋକଙ୍କର ପରିବାରର ପ୍ରଧାନବର୍ଗ, ଯାଦକମାନେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବାକ୍ୟ ବିବେଚନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏନ୍ଦା ଲିପିକାର ନିକଟରେ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ ।

14 ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକ ପଢ଼ିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସବୁ ପାଲଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲେ । ବର୍ଷର ସପ୍ତମ ମାସରେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ବାସୀମାନେ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ କୁଟୀରପର୍ବ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ୍ । **15** ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ଯିରୁଶାଲମକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ନଗରକୁ ପଠାଇଲେ । “ପର୍ବତମୟ ଦେଶକୁ ଯାଅ ଏବଂ ଅଲଭ ବୃକ୍ଷରୁ ଡାଳ, ନଙ୍ଗଲ ଅଲଭି ଭୂଲ୍ୟ, ମେହେୟି ବୃକ୍ଷର ଶାଖା, ଖଜୁରୀ ଶାଖା ଓ ଗହଳିଆ ଶାଖା ସଂଗ୍ରହ କର । ଏହି ଶାଖାଗୁଡ଼ିକ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ପତ୍ରକୁଟୀର ତିଆରି କରିବାରେ ବ୍ୟବହାର କର । ଏହିପରି କର କାରଣ ତାହା ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ଅଛି ।”

16 ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ବାହାରେ ଯାଇ ତାହା ସବୁ ଆଣି ଆପଣା ପାଇଁ ପତ୍ର କୁଟୀର ନିର୍ମାଣ କଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଦ ନିଦ ଗୃହର ଛାତ ଉପରେ ଓ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହର ସବୁ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଓ ନିକଟ ପୂର୍ବ ଛକରେ ଓ ଇଫ୍ରେୟିମ ପୂର୍ବ ଛକରେ ଅସ୍ଥାୟୀ କୁଟୀର ନିର୍ମାଣ କଲେ । **17** ନିର୍ବାସିତ ଫେରି ଆସିଥିବା ଲୋକଙ୍କର ସମଗ୍ର ଦଳ ପତ୍ରକୁଟୀର ନିର୍ମାଣ କରି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ । ନୂନର ପୁତ୍ର ଯେଉଁୟର ସମୟାବଧି ସେହିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନଗଣ ସେପରି କରି ନଥିଲେ । ଏଣୁ ଏଥିପାଇଁ ବଡ଼ ଆନନ୍ଦ ହେଲା ।

18 ଆତୁର ସେ ପ୍ରଥମ ଦିନାବଧି ଶେଷଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିଦିନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକରୁ ପାଠ କଲେ । ପୁଣି ଲୋକମାନେ ସାତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ବପାଳନ କଲେ । ଆଉ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଅଷ୍ଟମ ଦିନ ମହାସତ୍ତ୍ୱ ହେଲା ।

ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ସ୍ୱିକାର କଲେ

9 ସେହି ମାସ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ । ସେମାନେ ଉପବାସ କରି ଦୁଃଖଦ ବସ୍ତୁ ପିନ୍ଧି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ କାଦୁଅ ବୋଳି ଏକତ୍ର ଠିଆ ହେଲେ । **2** ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ବଂଶ ସେମାନେ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅଲଗା ଠିଆ ହେଲେ । ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ମନ୍ଦିରରେ ଠିଆ ହୋଇ ନିଦର ପାପ ସ୍ୱିକାର କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ କରିଥିବା ପାପ ସ୍ୱିକାର କଲେ ।

3ସେମାନେ ସେଠାରେ ପ୍ରାୟ ତିନି ଘଣ୍ଟାଧର ଠିଆ ହେଲେ, ଏବଂ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକ ପାଠ କଲେ। ଏହାପରେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ତିନିଘଣ୍ଟାରୁ ଉଦ୍ଧୂରଣ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଚ୍ୟାକାର କଲେ ଓ ନତମସ୍ତକ ହୋଇ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଉପାସନା କଲେ।

4ଏହାପରେ, ଯେଶୁସ୍, ବାନ, କଦମୀୟେଲ, ଗବନିୟସ୍, ବୁନି, ଶେରେବୟସ୍, ବାନ ଓ କନାନି ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ପଛରେ ଛଡ଼ା ହୋଇ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କ୍ରନ୍ଦନ କଲେ। 5ଏହାପରେ ଲେବୀୟମାନେ: ଯେଶୁସ୍, କଦମୀୟେଲ, ବାନ, ହଗବନିୟସ୍, ଶେରେବୟସ୍, ହୋବୟସ୍, ଗବନିୟସ୍ ଓ ପଥାହୟସ୍ କହିଲେ, “ଠଉ ଅନାଦିକାଳରୁ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କର।”

ସକଳ ଧନ୍ୟବାଦ ଓ ପ୍ରଶଂସାରୁ ଉନ୍ନତ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତାପାଦିତ ନାମ ଧନ୍ୟ ହେଉ।

6ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଛ। ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଛ। ତୁମ୍ଭେ ଆକାଶର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା! ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱର୍ଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛ। ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗର ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛ। ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀ ଓ ତହିଁରେ ସକଳର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା। ତୁମ୍ଭେ ସମୁଦ୍ରର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା। ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକର ଜୀବନଦାତା। ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦୂତଗଣ ତୁମ୍ଭକୁ ଉପାସନା କରନ୍ତି।

7ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଛ। ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ଅବୁହାମଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲ। ବାବିଲୋନିଆର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଦେଶରୁ ତାଙ୍କୁ ବାହାର କରିଆଣି ଅବୁହାମ ନାମ ଦେଲ।

8ତୁମ୍ଭେ ତାଠାରେ ତାର ଅନ୍ଧକରଣ ବଂଶସ୍ତ୍ର ଦେଖିଲ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ତାହା ସହତ ଗୋଟିଏ ରୁକ୍ତ କଲ। କିଣାନୀୟସ୍, ହତ୍ତୀୟସ୍, ଇମୋରୀୟସ୍, ପରଶୀୟସ୍ ଓ ସିବୁଷୀୟସ୍, ଗିର୍ଗାଶୀୟସ୍‌ର ଭୃମି ଅବୁହାମର ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ଏହା ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ।

ଅବୁହାମର ବଂଶକୁ ଏହାକୁ ଦେବାପାଇଁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ରକ୍ଷା କରିଛ। କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଧର୍ମମୟ ଅଛ।

9ତୁମ୍ଭେ ମିଶରଠାରେ ଆମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର କ୍ଲେଶ ଦେଖିଲ ଓ ସୂଫ ସାଗର ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରନ୍ଦନ ଶୁଣିଲ।

10ତୁମ୍ଭେ ଫୀରୋ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ଦାସ ଓ ତା’ର ଦେଶସ୍ଥ ସମୁଦାୟ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ନାନା ଚତ୍ତ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମମାନ ଦେଖାଇଲ। କାରଣ ମିଶରୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ରୁକ୍ଷ ବ୍ୟବହାର କଲେ। ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଆଦିର ନ୍ୟାୟ ଆପଣା ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କରିଅଛ।

11ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ସମୁଦ୍ରକୁ ଭାଗ କଲ। ସେମାନେ ଶୁଷ୍କ ଭୂମି ଦେଇ ଯିବାପରି ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଗଲେ। ମାତ୍ର ଗଭୀର ଜଳରେ ପ୍ରସ୍ତର ତୁଲ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଗାଧ ସମୁଦ୍ରରେ ନିକ୍ଷେପ କଲ।

12ତୁମ୍ଭେ ଦବସରେ ମେଘ ସ୍ୱୟ ଘୁରା, ଗୁତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ

ଯିବା ବାଟକୁ ଦୀପ୍ତି ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭ ଘୁରା ଗମନ କରାଇଲ।

13ତୁମ୍ଭେ ସାନିୟସ୍ ପର୍ବତକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲ। ସ୍ୱର୍ଗରୁ ସେମାନଙ୍କ ସହତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲ। ସେମାନଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ଗାସନ ଓ ସତ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଉତ୍ତମ ବଧୂ ଓ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଦାନ କଲ।

14ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ପବିତ୍ର ବିଶ୍ରାମ ଦିନ ଜ୍ଞାତ କରାଇଲ। ଆପଣା ଦାସ ମୋଶାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଓ ବଧୂ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଦେଶ କଲ।

15ସେମାନଙ୍କ ଯୁଧା ନିବାରଣ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଖାଦ୍ୟ ଦେଲ। ସେମାନଙ୍କ ତୃଷ୍ଣାପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଗୈଳରୁ ଜଳ ନିର୍ଗତ କଲ। ତୁମ୍ଭେ ‘ଆଜ୍ଞା ଦେଲ, ଯାଅ, ଭୂମିକୁ ନିଅ,’ ଯେଉଁଟାକି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ଶପଥ କରିଥିଲ।

16ମାତ୍ର ସେମାନେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପୁର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଗର୍ବ ଆଚରଣ କଲେ। ସେମାନେ ଦିବ୍ୟୋର ଥିଲେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଆଜ୍ଞା ସେମାନେ ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ।

17ସେମାନେ ନିୟମମାନ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଅସମ୍ମତ ହେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କରିଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମମାନ ମନେ ରଖିଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଦିବ୍ୟୋର ଥିଲେ। ଦାସତ୍ୱ ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରିଯିବା ନିମନ୍ତେ ବିଦ୍ରୋହ ଭାବରେ ଜଣଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନ କରି ନିୟୁକ୍ତ କଲେ।

ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ, କୃପାମୟ, ସ୍ନେହଶୀଳ, କ୍ରୋଧରେ ଧୂର ଓ ଦୟାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପରମେଶ୍ୱର ଅଛ। ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲ ନାହିଁ।

18ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଛାଅଜଳା ଗୋବସ୍ତ୍ରା ନିର୍ମାଣ କଲେ, ‘ଯେଉଁ ଦେବତା ତୁମ୍ଭକୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ,’ ସେ ଇଏ ଅଟେ। ଏହା କହି ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବହୁତ ନିନ୍ଦା କଲେ।

19ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ମହାନ କରୁଣା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ପରିତ୍ୟାଗ କଲ ନାହିଁ। ପଥ କଢାଇବା ନିମନ୍ତେ ଦବସରେ ମେଘସ୍ତମ୍ଭ ଓ ଗୁତ୍ତରେ ଅଗ୍ନି ମଗାଳକୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଛଡ଼ାଇ ନେଲ ନାହିଁ।

20ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଆପଣାର ମଜ୍ଜାମୟ ଆତ୍ମା ପ୍ରଦାନ କଲ। ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭର ମାନ୍ୟ ଛଡ଼ାଇ ନେଲ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କର ତୃଷ୍ଣା ନିବାରଣାର୍ଥେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳ ଦେଲ।

21ତୁମ୍ଭେ ଗୁଳିଗ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ କଲ। ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଅଭାବ ହେଲ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କର ବସ୍ତୁ ଦିର୍ଘ ହେଲ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପାଦ ଫୁଲିଲ ନାହିଁ।

22ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ନାନା ରାଜ୍ୟ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦେଲ ଓ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ବାଣ୍ଟି ଅନୁସାରେ ନିରୁପଣ କଲ। ତେଣୁ ସେମାନେ ସୀହୋନ ଦେଶ ହସ୍ତବୋନ୍ଦ ରାଜାର ଦେଶ, ବାଗନର ଓର୍ ଗୁଦାର ଦେଶ ଅଧିକାର କଲେ।

23ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶଧରଣଙ୍କୁ ଆକାଶର ନକ୍ଷେତ୍ରଗଣ ଭୂଲ୍ୟ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ କଲ । ଯେଉଁଦେଶ ସେମାନେ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଯିବେ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କଠାରେ ଗପଥ କରିଥିଲ, ସେହି ଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣିଲ ।

24ଏହିପରି ସେହି ସନ୍ତାନଗଣ ଦେଶରେ ପଶି ଅଧିକାର କଲେ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି ଦେଶବାସୀ କଣାନୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲ । ସେମାନେ ଯେପରି ନିଜ ଇଚ୍ଛାମତେ ବ୍ୟବହାର କରିବେ । ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଗଦଗଣଙ୍କୁ ଓ ଦେଶସ୍ଥ ନାନାଗୋଷ୍ଠୀକୁ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲ ।

25ତହିଁରେ ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀର ବେଷ୍ଟୀତ ନଗର ସକଳ ଓ ଉର୍ବର ଭୂମି ଦେଲେ । ସର୍ବପ୍ରକାର ଉତ୍ତମ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଗୃହ, ଖୋବଡ଼ କୂପ, ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର, ନିତକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଅପାର ଫଳବୃକ୍ଷ ଅଧିକାର କଲେ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାଇଲେ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ମହା ମଙ୍ଗଳ ଦାନରେ ଆନନ୍ଦ କଲେ ।

26ତଥାପି ସେମାନେ ଅନାଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହେଲେ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦ୍ରୋହାଚରଣ କଲେ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିଜ ପଛକୁ ପକାଇଲେ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବ୍ୟକ୍ତମାନେ ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିବା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତ କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ । ସେମାନେ ସେହି ଯାଦକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବହୁତ ନିନ୍ଦନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।

27ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିପକ୍ଷଗଣ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବାରୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଳେଶ ଦେଲେ । ମାତ୍ର କ୍ଳେଶ ସମୟରେ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭଠାରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଚିତ୍କାର କଲେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ତାହା ଶୁଣିଲ । ଆପଣାର ବହୁବଧ ଦୟାମୁଖ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରୁଣିବ ବୋଲି ସେମାନେ ବିପକ୍ଷଗଣ ହସ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ ।

28ମାତ୍ର ସେମାନେ ବିଗ୍ରାମ କଲପରେ, ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୁକର୍ମମାନ କଲେ । ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଭୁଗଣଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କଲେ । ତଥାପି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଫେରି ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ କ୍ରନ୍ଦନ କଲେ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ତାହା ଶୁଣିଲ । ଆଉ ଅନେକଥର ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୟା ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲ ।

29ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କଲ । ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ, ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିକଟକୁ ଫେରିବା ପାଇଁ କହିଲ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବହୁତ ଗର୍ବୀ ଥିଲେ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ଯଦି ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ବଞ୍ଚି ପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭଙ୍ଗ କଲେ । ସେମାନେ ବହୁତ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଥିଲେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖାନ କଲେ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ମାନିଲେ ନାହିଁ ।

30ତଥାପି ବହୁବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସହ୍ୟ କଲ ଓ ଆପଣା ଆତ୍ମାଦ୍ୱାରା ଆପଣା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବ୍ୟକ୍ତମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମ୍ଭେ ସତର୍କ କଲ । ମାତ୍ର ସେମାନେ କଣ୍ଠପାତ

କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ନାହିଁ । ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲ ।

31କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଦୟାବାନ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରାପୁରା ଧ୍ୟାନ କଲନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରତ୍ୟାଗ କଲ ନାହିଁ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେ କୃପାମୟ ଦୟାଳୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ ।

32ଏଣୁ ହେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ମହାନ ପରାକ୍ରାନ୍ତ ଓ ଭୟଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭେ ନିୟମ ଓ ଦୟା ପାଳନ କରିଥାଅ । ଅଗୁରୀୟ ଗଦଗଣର ସମୟାବଧି ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉପରେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଗଦଗଣ ଉପରେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅଧିପତିଗଣ ଉପରେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଯାଦକଗଣ ଉପରେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବ୍ୟ ବକ୍ତୃଗଣ ଉପରେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣ ଉପରେ ଓ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ କ୍ଳେଶ ଘଟିଅଛି, ତାହାସବୁ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଦେଖା ନଯାଉ ।

33ତଥାପି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହା ଯାହା ଘଟିଅଛି, ସେ ସବୁରେ ତୁମ୍ଭେ ଧର୍ମମୟ ଅଟ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିଅଛ । ମାତ୍ର ଆତ୍ମମାନେ ଦୁର୍ଗମ କରିଅଛୁ ।

34ପୁଣି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଗଦଗଣ, ଗଦତପୁତ୍ରଗଣ, ଆତ୍ମର ଯାଦକଗଣ ଓ ଆତ୍ମର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରି ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ସତର୍କବାଣୀ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ, ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦେଇଥିଲ ।

35ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଗଦ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଦତ୍ତ ମହାମଙ୍ଗଳରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭର ସମର୍ପିତ ପ୍ରଗସ୍ତ ଓ ଉର୍ବର ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭର ସେବା କରି ନାହାଁନ୍ତି । କି ନିଜ ନିଜ ଦୁର୍ଗମରୁ ଫେରି ନାହାଁନ୍ତି ।

36ଆଦି ଆତ୍ମମାନେ ଦାସ ହୋଇଅଛୁ । ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷଗଣକୁ ଯେଉଁ ଦେଶର ଫଳ ଓ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭୋଗ କରିବାକୁ ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ଦେଶରେ ଆତ୍ମମାନେ ଦାସ ହୋଇଅଛୁ ।

37ଆଉ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପ ହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଗଦଗଣଙ୍କୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ତାପନ କରିଅଛ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହି ଦେଶ ପ୍ରଚୁର ଫଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଅଛ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଗର୍ଭର ଉପରେ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପଶୁଗଣ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ସୁକ୍ଷମତ କ୍ଷମତା ଅଛି । ଆଉ ଆତ୍ମମାନେ ମହା କ୍ଳେଶରେ ଅଛୁ ।

38ତଥାପି ଏସବୁ ଘଟିଲେ ହେଁ ଆତ୍ମମାନେ ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ନିୟମ କରି ତାହା ଲେଖିଅଛୁ । ଆଉ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅଧିପତିମାନେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଲେଖୀମାନେ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଯାଦକମାନେ ତାହା ମୋହରକ୍ଷତି କରୁଅଛନ୍ତି ।

10 ଏହି ଚୁକ୍ତ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଏହିସବୁ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମୋହରରେ ସ୍ୱାକ୍ଷରତ ହୋଇଥିଲ । ଯଥା:- ଗଦ୍ୟପାଳ ନିହମିୟା ହଖଲିୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ସିଦ୍ଧକୟ । 2ସରାୟ, ଅସରୟ, ଯିରିମିୟା, 3ପରାହୁର, ଅମରୟ ମଲକୟ, 4ହୁରୁ, ଗବନୟ, ମଲୁକ, 5ହାରିମ, ମରେମୋତ୍ ଓବେବୟ, 6ଦାନୟେଲ, ଗିନୁଥୋନ,

ବାଉଳ, 7ମଗୁଲ୍ଲମ୍, ଅବୟ, ମିୟାମାନ, 8ମାସିୟ, ବଲ୍ଲଗୟ, ଗମୟିୟ, ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଯାଦକ ଥିଲେ ।

9ଲେବୀୟଗଣ ଯଥା: ଅସନୟର ପୁତ୍ର ଯେଶୁୟ, ହେନାଦଦର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ବନୁୟି ଓ କଦ୍ମିୟେଲ୍ । 10ସେମାନଙ୍କର ଭ୍ରତୁଗଣ, ଗବନୟ, ହୋବୟ, କଲିଟ୍, ପଲୟ, ହାନନ୍, 11ମାଖା, ରହୋବ, ହଗବୟ, 12ସକ୍ବର, ଶେରେବୀୟ, ଗବନୟ, 13ହୋବୟ, ବାନ, ବନୀନ୍,

14ଏହ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ବର୍ଗମାନେ, ପରୟୋଗ୍, ପହତ୍-ମୋୟାବ, ଏଲମ୍, ସତ୍ତୁ, ବାନ, 15ବୁନ୍ନି, ଅସ୍ବଗଦ୍, ବେବୟ, 16ଅଦୋନୟ, ବଗବୟ, ଅଦୀନ, 17ଆଟେଲ, ହଦକୟ, ଅସ୍ବର, 18ହୋବୟ, ହସ୍ବମ୍, ବେତ୍ସୟ, 19ହାରୀଫ୍, ଅନାଥୋତ୍, ନୋବୟ ଓ ନେବୟ । 20ମଗ୍ବୀୟସ୍, ମଗୁଲ୍ଲମ୍ ଓ ହେଷୀର, 21ମଗେଷବେଲ, ସାଦୋକ୍ ଓ ଯକ୍ବୟ, 22ପଲଟିୟ, ହାନନ୍ ଓ ଅନାୟ, 23ହୋଗେୟ, ହନାନୟ, ଓ ହଗ୍ବର, 24ହଲୋହେସ୍ ପିଲହ, ଶୋବେକ, 25ରହ୍ବମ୍, ହଗବ୍ନା ଓ ମାସେୟ, 26ଅହୟ, ହାନନ୍ ଓ ଅନାନ୍, 27ମଲ୍ଲୁକ୍, ହାଗମ୍ ଏବଂ ବାନା ।

28-29ତେଣୁ ଏହ ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ମିଶି ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ଗପଥ କଲେ । ସେମାନେ କହଲେ, “ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମର ଗପଥ ନରଖୁ, ତେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁ ଅଘଟଣ ଘଟିବ ।” ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ତାଙ୍କର ଦାସ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଘୋଷଣା କରାଗଲା । ଏହ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ସାବଧାନ ସହକାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ନୟମ ମାନବା ପାଇଁ ଗପଥ କଲେ । ସେମାନେ ହେଲେ, ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଯାଦକମାନେ, ଲେବୀୟମାନେ, ଦ୍ବାରପାଳମାନେ, ଗାୟକମାନେ, ନଥୀନୀୟମାନେ ଓ ଯେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା କଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖିପାରନ୍ତେ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ବୀଗଣ, ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ ଓ ସେମାନଙ୍କର କନ୍ୟାଗଣ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜ୍ଞାନବାନ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭ୍ରତୁଗଣ, ସେମାନଙ୍କର କୁଳୀନଗଣ ଏହ ଗପଥ ନେବା ପାଇଁ ରାଜି ଥିଲେ ।

30ସେମାନେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି କହଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ କନ୍ୟାଗଣ ଦେବୁ ନାହିଁ । କି ଆପଣାମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ କନ୍ୟାଗଣ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ ନାହିଁ ।”

31“ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଅଛୁ, ଆଉ ଦେଶସ୍ଥ ଲୋକମାନେ ବିଗ୍ରାମ ବାରରେ କୌଣସି ପଦାର୍ଥ କି ଖାଦ୍ୟପ୍ରବ୍ୟ ବିକିବାକୁ ଆଣିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଗ୍ରାମଦିନରେ, କି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପବିତ୍ର ଦିନରେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ତାହା କିଣିବୁ ନାହିଁ । ଆଉ ସପ୍ତମ ବର୍ଷ, ସର୍ବପ୍ରକାର ଋଣ ଆଦାୟ କରିବାର ଛାଡ଼ି ଦେବୁ ।

32“ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶସବୁ ମାନବୁ । ଏବଂ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଶେକଲ ରୂପା ପ୍ରତିବର୍ଷ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ମନ୍ଦିର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଦେବୁ । 33ଅର୍ଥାତ୍ ଦର୍ଶନୀୟ ରୋଚୀର ଓ ନିତ୍ୟ ଭକ୍ଷ୍ୟ

ନୈବେଦ୍ୟର ଓ ନିତ୍ୟ ହୋମବଳିର, ବିଗ୍ରାମ ବାରର ଅମାବାସ୍ୟାର, ନିରୂପିତ ପର୍ବାଦିର ଓ ପବିତ୍ର ପ୍ରବ୍ୟାଦିର ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତାର୍ଥକ ପାପବଳିର ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ମନ୍ଦରର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ।

34“ଆମ୍ଭେମାନେ ଗୁଳାବାଣୁ କରି ଯାଦକମାନଙ୍କ ବଂଶ ପାଇଁ, ଲେବୀୟଗଣ ପାଇଁ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପାଇଁ କାଠ ଆଣୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାର୍ଷିକ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ସ୍ଥିର କରିଅଛୁ । ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯାହା ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି ସେହ ଅନୁସାରେ ଆମ୍ଭ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦୀରେ ସେହ କାଠଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଉଠିବୁ ।

35“ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମିତ୍ତ ପ୍ରଥମଜାତ ଶସ୍ୟ ଓ ସର୍ବପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷର ପ୍ରଥମଜାତ ଫଳ, ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଏକଥା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ ।

36“ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକର ଲିଖନ ଅନୁସାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣର ଓ ପଶୁଗଣର ପ୍ରଥମଜାତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଗୋପଲର ଓ ମେଷପଲର ପ୍ରଥମ ଜାତମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଗୃହକୁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ପଠେଇଯିବାକାରୀ ଯାଦକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନୟମ କରିଥିଲୁ ।

37“ଏବଂ ଆତ୍ମମାନେ ଉକ୍ତସ୍ଥ ଅଟା ଓ ସର୍ବପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଓ ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଓ ତୈଳ ଯାଦକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ମନ୍ଦିରର କୋଠରକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମର ପ୍ରବ୍ୟର ଏକ ଦଶମାଂଶ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କଲୁ । କାରଣ ସେହ ଲେବୀୟମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସକଳ କୃଷିନଗରରେ ଏକ ଦଶମାଂଶ ଆଦାୟ କରନ୍ତି । 38ମାତ୍ର ଲେବୀୟମାନେ ଦଶମାଂଶ ଆଦାୟ କରିବା ସମୟରେ ହାରୋଣଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଯାଦକ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ରହନ୍ତେ । ଆଉ ଲେବୀୟମାନେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ମନ୍ଦିରସ୍ଥିତ ଭଣ୍ଡାର ଗୃହକୁ ଦଶମାଂଶର ଦଶମାଂଶ ଆଣିବେ । 39ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଏବଂ ଲେବୀୟମାନେ ଭଣ୍ଡାର ଗୃହକୁ ନିଶ୍ଚିତରେ ତାଙ୍କର ଉପହାର ଆଣିବେ । ସେମାନେ ଶସ୍ୟ, ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ, ତୈଳ ସେହ କୋଠରୀକୁ ଆଣିବେ, ଯେଉଁଠାରେ ଦାୟିତ୍ବରେ ଥିବା ଯାଦକମାନେ, ଦ୍ବାରପାଳଗଣ ଓ ଗାୟକମାନେ ପବିତ୍ର ସାମଗ୍ରୀ ରଖନ୍ତି । ଏବଂ “ଆମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପ୍ରତି ହେଲୁ କରିବୁ ନାହିଁ ।”

ନୂତନ ଲୋକମାନଙ୍କର ଯିରୁଶାଲମକୁ ପ୍ରବେଶ

11 ଇଗ୍ରାୟେଲମାନଙ୍କର ଅଧିପତିମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କଲେ । ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ପବିତ୍ର ନଗର ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତି ଦଶଜଣ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଓ ଅନ୍ୟ ନଅ ଜଣଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନଗରରେ ବାସ କରିବାକୁ ଗୁଳାବାଣୁ କଲେ । 2ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କରିବାକୁ ସୁଲୁଚ୍ଛାରେ ସମର୍ପଣ କଲେ, ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ ।

3ପ୍ରଦେଶର ଏହ ପ୍ରଧାନବର୍ଗ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦାର ଏବଂ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଅନ୍ୟ ନଗରରେ

ଲୋକମାନେ, ଯାଦକମାନେ, ଲେବୀୟମାନେ, ନଥାନୀୟମାନେ ଓ ଗଲୋମନଙ୍କର ଦାସଗଣର ସନ୍ତାନମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ନଗରରେ ବାସ କଲେ । 4ଯିହୁଦାର ବଂଶଧରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଓ ବନ୍ୟାମାନର ବଂଶଧରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ, କେତେକ ଲୋକ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କଲେ ।

ଯିହୁଦାର ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଷିୟର ପୁତ୍ର ଅଥାୟ, ସେହ ଉଷିୟ ଦିଖରୟର ପୁତ୍ର, ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅମରୟର, ଅମରୟର ପୁତ୍ର ଗଫଟିୟର, ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ମହଲଲେଲର, ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର, ପେରସର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ । 5ବାରକର ପୁତ୍ର ମାସେୟ, ବାରକ କଲ-ହୋଷିର ପୁତ୍ର ଥିଲା । କଲ-ହୋଷି ହସାୟର ପୁତ୍ର, ହସାୟ ଅଦାୟର ପୁତ୍ର, ଅଦାୟ ଯୋୟରାବର ପୁତ୍ର, ଯୋୟରାବ ଦିଖରୟର ପୁତ୍ର ଥିଲା । ଦିଖରୟ ଶୀଲୋନୟମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧର ଥିଲା । 6ପେରସର ବଂଶଧର ମୋଟ 468 ଜଣ ବୀର ପୁରୁଷ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କଲେ ।

7ବନ୍ୟାମାନର ବଂଶଧରମାନେ, ଯଥା: ମଗୁଲମର ପୁତ୍ର ସଲ୍ଲ, ମଗୁଲମ ଯୋୟେଦର ପୁତ୍ର, ଯୋୟେଦ ପଦାୟର ପୁତ୍ର ଥିଲା, ପଦାୟ କୋଲୟର ପୁତ୍ର ଥିଲା, କୋଲୟ ମାସେୟର ପୁତ୍ର ଥିଲା, ମାସେୟ ଇଥୀୟେଲର ପୁତ୍ର, ଇଥୀୟେଲ ଯିଶାୟାହର ପୁତ୍ର ଥିଲା । 8ତାଙ୍କର ଭ୍ରାତାଗଣ ସହତ ଗକୟ, ସଲ୍ଲୟଆଦି 928 ଜଣ ଥିଲେ । 9ସିତ୍ରିର ପୁତ୍ର ଯୋୟେଲ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ । ହସନୟର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦା ନଗରର ଦ୍ଵିତୀୟ ଗାସକ ଥିଲେ ।

10ଏହ ଯାଦକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ହେଲେ, ଯୋୟରାବର ପୁତ୍ର ଯିଦୟିୟ, ଯାଶୀନ, 11ହଲକୟର ପୁତ୍ର ସରୟ, ହଲକୟ ମଗୁଲମର ପୁତ୍ର, ମଗୁଲମ ସାଦୋକର ପୁତ୍ର, ସାଦୋକ ମରୟୋତର ପୁତ୍ର, ମରୟୋତ ଅହୀଟୁବର ପୁତ୍ର, ସରୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ନିରୀକ୍ଷକ ଥିଲେ । 12ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମୀୟମାନଙ୍କ ସହତ ଏକାଠି ହୋଇ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ କାମ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ 822 ଜଣ ଥିଲେ । ଯିରୋହମର ପୁତ୍ର ଅଦାୟ, ପଲଲୟର ଯିରୋହମ ପୁତ୍ର, ଅମ୍‌ସିର ପୁତ୍ର ପଲଲୟ, ଦିଖରୟର ପୁତ୍ର ଅମସି, ପଗ୍‌ହରର ପୁତ୍ର ଦିଖରୟ, ମଲ୍ଲିୟେଲର ପୁତ୍ର ପଗ୍‌ହର । 13ଅଦାୟର ଭ୍ରାତୃଗଣ 242 ଜଣ ପିତୃବଂଶ ପ୍ରଧାନ ଥିଲେ, ଅସରେଲର ପୁତ୍ର ଅମଗୟ ସେହ ଅସରେଲ ଅହସୟର ପୁତ୍ର, ଅହସୟ ମଗିଲ୍ଲେମୋତର ପୁତ୍ର, ମଗିଲ୍ଲେମୋତ ଇମ୍ମେରର ପୁତ୍ର । 14ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ 128 ଜଣ ମହାବକ୍ରମଗାଳୀ ପୁରୁଷ ଥିଲେ ଓ ହର୍ଦୋଲୀମର ପୁତ୍ର ସର୍ଦୀୟେଲ ସେମାନଙ୍କର ନିରୀକ୍ଷକ ଥିଲା ।

15ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯଥା: ହଗୁବର ପୁତ୍ର ଗମୟିୟ, ହଗୁବ ଅସ୍ରୀକାମର ପୁତ୍ର, ଅସ୍ରୀକାମ୍ ହସବୟର ପୁତ୍ର, ହସବୟ ବୁନ୍ନିର ପୁତ୍ର । 16ଲେବୀୟ ପ୍ରଧାନ ବର୍ଗମଧ୍ୟରୁ ଗକଥୟ ଓ ଯୋଷାବଦ୍ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ବାହାର କାର୍ଯ୍ୟର ନିରୀକ୍ଷକ ଥିଲେ । 17ମୀକାର ପୁତ୍ର ମଉନୟ ଯିଏକ ସର୍ବବର ଆସଫର ପୁତ୍ର ଥିଲା, ଯିଏକ ଗମ୍‌ୟର ପୁତ୍ର ବକବୁକୟ ଓ ଅବଦା ସହତ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । ଯିଏକ ଗାଲଲର ପୁତ୍ର, ଗାଲଲ ଯିଏକ ଯିଦୁଥୁନର

ପୁତ୍ର ଥିଲା । 18ପବ୍‌ତ୍ର ନଗରସ୍ଥ ଲେବୀୟମାନେ ସର୍ବମୋଟ 284 ଜଣ ଥିଲେ ।

19ଦ୍ଵାରପାଳ ଅକ୍‌କୁବ୍ ଟଲମୋନ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ନଗର ଫାଟକର ପ୍ରହରୀ ଥିଲେ, ସେମାନେ 172 ଜଣ ଥିଲେ ।

20ଇଗ୍ରାୟେଲର ଯାଦକମାନଙ୍କର ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ନଗରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ରହଲେ । 21ମନ୍ଦିରର ସେବକମାନେ ଓଫଲ ପର୍ବତରେ ବାସ କଲେ । ଆଉ ସୀହ ଓ ଗିଷୁ ମନ୍ଦିରର ସେବକମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ ।

22ଉଷି ଯିରୁଶାଲମରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ନିରୀକ୍ଷକ ଥିଲେ । ଉଷି ବାନର ପୁତ୍ର, ବାନ ହଗବୟର ପୁତ୍ର, ହଗବୟ ଯିଏକ ମଉନୟର ପୁତ୍ର, ମଉନୟ ଯିଏକ ମୀକାର ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ଉଷି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ସେବା କରୁଥିବା ଗାୟକର ଓ ଆସଫର ବଂଶଧର ଥିଲେ । 23ଗ୍‌ଦା ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବନ୍ଦ ଗାୟକମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ । 24ଯିହୁଦାର ପୁତ୍ର ସେରହର ବଂଶଜାତ ମଶେଷବେଲର ପୁତ୍ର ପଥାହୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଧୟରେ ଗ୍‌ଦାଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ।

25ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ନଗରରେ ଅର୍ଥାତ୍ କରୟଥର୍ବ ଓ ତହିଁ ନିକଟସ୍ଥ ଦୀବୋନ ଓ ତହିଁର ଉପନଗରରେ, ଯିକବସେଲ ଓ ତହିଁର ଗ୍ରାମରେ ରହଲେ । 26ଯେଶୁୟରେ, ମୋଲଦାରେ ଓ ବୈଥ୍‌ପେଲଟରେ, 27ଆଉ ହତ୍‌ସର-ଶୁୟାଲରେ, ବେରଶେବା ଓ ତହିଁର ଉପନଗରରେ ରହଲେ । 28ଆଉ ସିକ୍‌ଗରେ, ମକୋନା ଓ ତହିଁର ଉପନଗରରେ ରହଲେ । 29ଏମ୍‌ନ-ଶମୋଶରେ, ସରୟରେ ଓ ଯମ୍‌ତରେ, 30ସାନୋହ, ଅଦୁଲମ ଓ ତହିଁର ପାର୍ଶ୍ଵବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରାମରେ, ଲଖୀଶ ଓ ତହିଁର କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଅସେକା ଓ ତହିଁର ଗ୍ରାମରେ ବାସ କଲେ । ଏହପର ସେମାନେ ବେରଶେବାଠାରୁ ହମ୍ମୋମ ଉପତ୍ୟକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଉଣି କଲେ ।

31ବନ୍ୟାମାନ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟ ଗେବାଠାରୁ ମିକମସ୍ ଓ ଅୟାରେ, ବୈଥେଲ ଓ ତହିଁର ପାର୍ଶ୍ଵବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକରେ ବାସ କଲେ । 32ଅନାଥୋତ୍, ନୋବ୍ ଓ ଅନନୟାରେ, 33ହାତ୍‌ସୋର, ରମା, ଗିଉୟିମରେ, 34ହାଦୀଦ୍, ସବୋୟିମ, ନବଲାଟରେ, 35ଲୋଦ୍ ଓ ଓନୋ, ଗିଲ୍‌କାରମାନଙ୍କ ଉପତ୍ୟକାରେ ବାସ କଲେ । 36ଆଉ ଯିହୁଦାରେ ବାସ କରୁଥିବା କେତେକ ଲେବୀୟ ବନ୍ୟାମାନ ସହତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ।

ଯାଦକମାନେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ

12 ଏହମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଯାଦକ ଓ ଲେବୀୟ, ଗଲ୍‌ଟୀୟେଲର ପୁତ୍ର ସରକାବଲ ଓ ଯେଶୁୟ ସଙ୍ଗେ ଆସିଲେ, ସେମାନେ ହେଲେ ସରୟ, ଯିଶମିୟ, ଏନ୍ନା, 2ଅମଗୟ, ମଲ୍ଲକ, ହଟ୍‌ଗ, 3ଗଖନୟ, ରହୁମ, ମରେମୋତ୍, 4ଇଦୋ, ଗିନ୍‌ଥୋୟ, ଅବୟ, 5ମିୟମାନ, ମୋୟବୟ, ବଲଗା, 6ଗମୟିୟ ଓ ଯୋୟରାବ, ଯିଦୟିୟ, 7ସଲ୍ଲ, ଆମୋକ, ହଲକୟ, ଯିଦୟିୟ । ଏମାନେ ଯେଶୁୟ ସମୟରେ ଯାଦକମାନଙ୍କ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ ଥିଲେ ।

୧ଲେବୀୟମାନେ ଯଥା: ଯେଶୁୟ, ବନ୍ଦୁୟି, କଦମୀୟେଲ, ଶେରେବୟ, ଯିହୁଦା ଓ ମଉନୟ। ଏହ ମଉନୟ ଓ ତାହାର ଭ୍ରତୁଗଣ ପ୍ରଂସାଧିକ ଗୀତର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ। ୯ସେମାନଙ୍କର ଭଲ ବକ୍ତୃକୟ ଓ ଉନ୍ନି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରହର କର୍ମ କଲେ। 10ଯେଶୁୟ ଯୋୟାକୀମର ପିତା ଥିଲେ, ଯୋୟାକୀମ ଇଲୟାଶୀବର ପିତା ଥିଲେ ଓ ଇଲୟାଶୀବ ଯୋୟାବର ପିତା ଥିଲେ। 11ଯୋୟାବ ଯୋନାଥନର ପିତା ଥିଲେ ଏବଂ ଯୋନାଥନ, ଯୁଦୁୟର ପିତା ଥିଲେ।

12ପୁଣି ଯୋୟାକୀମର ସମୟରେ ଏହ ଯାଦକଗଣ ସେମାନଙ୍କର ପରିବାରବର୍ଗଗୁଡ଼ିକର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ, ଯଥା:

- ସରୟ ବଂଶର ପ୍ରଧାନ ଥିଲେ ମରୟ।
- ଯିରିମିୟ ବଂଶର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ ହନାନୟ,
- 13 ଏନ୍ନା ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ ମଗୁଲମ୍।
- ଅମରୟ ପରିବାରର ଯିହୋହାନନ୍ ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।
- 14 ମଲୁକ ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ ଯୋନାଥନ।
- ଶବନୟ ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ ଯୋଷେଫ,
- 15 ଅଦନ୍, ହାରିମ ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।
- ହଲକୟ ମରୟୋତ ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।
- 16 ନିଖରୟ ଇଦୋ ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ,
- ଗିନୁଥୋନ ପରିବାରର ମଗୁଲମ ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।
- 17 ସିଗ୍ରି, ଅବୟ ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।
- ପିଲ୍ଟେୟ ନିନାମାନ ଓ ମୋୟବୟ
- ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।
- 18 ଶମୁୟ, ବଲଗା ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।
- ଯିହୋନାଥନ ଶମୟିୟ ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।
- 19 ମଉନୟ, ଯୋୟାଶୀବ ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ,
- ଉଷି ଯିଦୟିୟ ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।
- 20 କଲୟ ସଲୟ ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।
- ଏବର, ଆମୋକ ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ,
- 21 ହଶବୟ ହଲକୟ ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।
- ନଥନେଲ ଯିଦୟିୟ ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।

22ଇଲୟାଶୀବ, ଯୋୟାବ ଓ ଯୋହାନନ ଓ ଯଦୁୟ ସମୟରେ ଲେବୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ ପାରସିକ ଦାରୟାବସର ଅଧିକାର ସମୟରେ ଯାଦକମାନେ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଗୃହର ମୁଖ୍ୟ ରୂପେ ବଂଶାବଳରେ ଲଖିତ ହେଲେ। 23ଲେବୀ ବଂଶଜାତ ପିତୁବଂଶ ପ୍ରଧାନମାନଙ୍କ ନାମ ଇଲୟାଶୀବର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନର ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଂଶାବଳ ପୁସ୍ତକରେ ଲଖିତ ହେଲେ। 24ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରଧାନଗଣ, ହଶବୟ, ଶେରେବୟ ଓ କଦମୀୟେଲର ପୁତ୍ର ଯେଶୟ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଭ୍ରତୁଗଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଦାଉଦଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ଦଳଦଳ ହୋଇ ପ୍ରଂସା ଓ ଧନ୍ୟବାଦ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ।

25ମଉନୀୟ ଓ ବକ୍ତୃକୟ, ଓବବୟ, ମଗୁଲମ, ଟଲମୋନ, ଅକ୍ବୁ ଦ୍ୱାରପାଳ ହୋଇ ଦ୍ୱାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଭଣ୍ଡାର ଗୃହ ସକଳର ପ୍ରହରୀ କର୍ମ କଲେ। 26ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଯୋଷାଦକର

ପୁତ୍ର ଯେଶୁୟର ପୁତ୍ର, ଯୋୟାକୀମ ସମୟରେ, ଆଉ ଶବ୍ଦ୍ୟପାଳ ନିହମିୟା ଓ ଯାଦକ ଏନ୍ନା ଓ ଲିପିକାର ସମୟରେ ଥିଲେ।

ଯିରୁଶାଲମ ପ୍ରାଚୀରର ସମର୍ପଣ

27ଏହାପରେ ଯିରୁଶାଲମର ପ୍ରାଚୀର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ଗିନ, ନେବଲ ଓ ବୀଣା ବଦାଇ ଧନ୍ୟବାଦ ଓ ଗାନ ସହତ ଆନନ୍ଦରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁକ୍ଷଣ କଲେ।

28-29ଗାୟକମାନେ ଯିରୁଶାଲମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ଓ ନଟୋଫାତୀୟମାନଙ୍କ ଗ୍ରାମରୁ ଆସିଲେ। ବୈଥ୍-ଗିଲଗଲରୁ ଆଉ ଗେବା ଓ ଅସ୍ତାବତ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ। କାରଣ ଗାୟକମାନେ ଯିରୁଶାଲମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗ୍ରାମ ବସାଇ ଥିଲେ।

30ଯାଦକମାନେ ଲେବୀୟମାନେ ନିଜ ନିଜକୁ ସ୍ତୁତି କଲେ। ଆଉ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଦ୍ୱାରସବୁ ଓ ପ୍ରାଚୀର ଶୁଣ କଲେ।

31ଏହାପରେ ମୁଁ ଯିହୁଦାର ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଚୀର ଉପରକୁ ଆଣିଲି। ଧନ୍ୟବାଦ ଓ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇ ମହାଦଳ ନିଯୁକ୍ତ କଲି। ତହିଁରେ ଏକଦଳ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରଦେଇ ଖତଦ୍ୱାର ଆଡ଼କୁ ଗଲେ।

32ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ହୋଶୟିୟ ଓ ଯିହୁଦାର ଅଧିପତି ବର୍ଗରେ ଅର୍ଦ୍ଧେକ, 33ଆଉ ଅସରୟ, ଏନ୍ନା ଓ ମଗୁଲମ,

34ଯିହୁଦା ଓ ବନ୍ୟାମାନ୍ ଓ ଶମୟିୟ ଓ ଯିରିମିୟ।

35କେତେକ ଯାଦକ ତୁରୀ ନେଇ ଗଲେ। ଯିଖରୟ ଯିଏକ, ଯୋନାଥନଙ୍କର ପୁତ୍ର, ଯିଏକ ଶମୟିୟର ପୁତ୍ର, ଯିଏକ ମଉନୀୟଙ୍କର ପୁତ୍ର, ଯିଏକ ନିଖାୟଙ୍କର ପୁତ୍ର, ଯିଏକ ସକ୍ବରଙ୍କର ପୁତ୍ର, ଯିଏକ ଆସଫଙ୍କର ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ଶମୟିୟ, ଅସରେଲ, ମିଲଲୟ, ଗିଲଲୟ, ମାୟିୟ, ନଥନେଲ, ଯିହୁଦା ଓ ହନାନୀ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଏହ ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବକ ଦାଉଦ ନିକଟକୁ ବଢ଼ିନୁ ପ୍ରକାର ବାଦ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ର ସହତ ଗଲେ। ଲେଖକ ଏନ୍ନା ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଗଲେ। 36ତାହାର ଭ୍ରତୁଗଣ ଶମୟିୟ ଓ ଅସରେଲ, ମିଲଲୟ, ଗିଲଲୟ, ମାୟିୟ, ନଥନେଲ ଓ ଯିହୁଦା, ହନାନ। ଏହ ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକ ଦାଉଦଙ୍କର ନିରୂପିତ ନାନା ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ନେଇ ଗମନ କଲେ। ଲିପିକାର ଏନ୍ନା ସେମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଗୁଲିଲେ। 37ସେମାନେ ଝର ଫାଟକ ନିକଟରେ ହେଲପରେ ନିଜ ନିଜ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ସଲଖ ପଥରେ ଦାଉଦନଗରର ପାହର ଉଠିବା ପରେ ଉଠି ଦାଉଦଙ୍କର ଗୃହ ଉପରେ ଦେଇ ପୂର୍ବ ଆଡ଼େ ଜଳଦ୍ୱାର ଆଡ଼େ ଗଲେ।

38ତାପରେ ଅନ୍ୟ ଦଳ ଧନ୍ୟବାଦ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଗଲେ। ଲୋକମାନଙ୍କର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଭୃମୁରୁ ଦୁର୍ଗଦେଇ ପ୍ରସସ୍ଥ ପ୍ରାଚୀର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲୁ। 39ଆଉ ଇଫ୍ରୟିମ ଦ୍ୱାର ଓ ପୁଗତନ ଦ୍ୱାର ଓ ମସ୍ୟଦ୍ୱାର ଓ ହନନେଲ ଦୁର୍ଗ ଓ ହମୟ ଦୁର୍ଗ ଦେଇ ମେଷଦ୍ୱାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲୁ। ଆଉ ସେମାନେ

ପ୍ରହରୀ ଦ୍ଵାରରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହଲେ। 40ତୁଇ ଦଳ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରର୍ଥା କରୁଥିଲେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଛଡ଼ାହେଲେ। ଅର୍ଦ୍ଧେକ ପଦାଧିକାରୀ ସହତ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେପରି କଲି। 41ଇଲିୟାକାମ, ମାସେୟା, ମିନ୍ୟାମାନ, ମାଖାୟା, ଇଲିୟୋ-ଫିନୟା, ଦିଖରୟା, ହନନିୟା, ଆବ ଯାଦକଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟତମ ଯେଉଁମାନେ ତୁରୀ ବାଦନ କରୁଥିଲେ। 42ଆଉ ମାସେୟା, ଗମୟିୟା, ଇଲିୟାସର, ଉଷି, ଯିହୋହାନନ, ମଲକୟା, ଏଲମ୍ ଓ ଏଷର ସମସ୍ତେ ଠିଆ ହୋଇ ରହଲେ।

ସେତେବେଳେ ଗାୟକମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅଧକ୍ଷ ଯିଷ୍ଟହୟା, ଗାନ କଲେ। 43ପୁଣି ସେହି ଦିନ ଲୋକମାନେ ମହାବଳଦାନ କରି ଆନନ୍ଦ କଲେ। କାରଣ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ମହା ଆନନ୍ଦରେ ଆନନ୍ଦିତ କରିଥିଲେ। ଆଉ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଓ ବାଳକ ବାଳିକାଗଣ ଆନନ୍ଦ କଲେ। ତହିଁରେ ଯିରୁଶାଲମର ଆନନ୍ଦ ଧ୍ଵନି ଅନେକ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣାଗଲା।

44ସେହି ଦିନରେ ନଗରର ଲୋକମାନେ ଧନ, ଉପହାର, ପ୍ରଥମକାତ ଫଳ ଓ ଏକ ଦଗମାମ୍ବ ସାମଗ୍ରୀ, ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆଣିଲେ। ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୋଠାରେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ନିୟୁକ୍ତ କରାଗଲା। ନିରୂପିତ ଅଂଶ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ କୋଠା ସବୁରେ ଲୋକମାନେ ନିୟୁକ୍ତ ହେଲେ। କାରଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଯାଦକ ଓ ଲେବୀୟାନଙ୍କ ସକାଶୁ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଥିଲେ। 45ପୁଣି ସେମାନେ ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଗଲୋମନଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରକ୍ଷଣୀୟ ଓ ଶୈତର ରକ୍ଷଣୀୟ ରକ୍ଷା କଲେ, ଆଉ ଗାୟକମାନେ ଓ ଦ୍ଵାରପାଳମାନେ ସେହିପରି କଲେ। 46ପୂର୍ବକାଳରେ ଦାଉଦ ଓ ଆସଫ୍ ସମୟରେ ଗାୟକମାନଙ୍କର ଦଣ୍ଡେ ପ୍ରଧାନ ଥିଲା ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରର୍ଥା ଓ ଧନ୍ୟବାଦାର୍ଥକ ନାନା ଗୀତ ଥିଲା।

47ତେଣୁ ସରୁକାବଳ ଓ ନିହମିୟାଙ୍କ ସମୟରେ ସମଗ୍ର ଇଗ୍ରାୟେଲ ପ୍ରତିଦିନର ପ୍ରୟୋଜନ ଅନୁସାରେ ଗାୟକମାନଙ୍କର ଓ ଦ୍ଵାରପାଳମାନଙ୍କର ଅଂଶ ଦେଲେ। ଆଉ ଲୋକମାନେ ଲେବୀୟାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଉପହାରଗୁଡ଼ିକ ସମର୍ପଣ କଲେ ଓ ଲେବୀୟାନେ ହାରୋଣ ବଂଶଧରଗଣ ନିମନ୍ତେ ଉପହାରଗୁଡ଼ିକ ସମର୍ପଣ କଲେ।

ନିହମିୟାଙ୍କର ଶେଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

13 ସେହିଦିନ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଶାଇବାକୁ ମୋଶାଙ୍କ ପୁସ୍ତକରୁ ପାଠ କଲେ। ପୁଣି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଲିଖିତ ଏହି କଥା ମିଳିଲା, ଯେ ଅମ୍ଲୋନୀୟା ଓ ମୋୟାବୀୟା ଲୋକ କେବେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସଭାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ। 2କାରଣ ସେମାନେ ଅନୁକଳ ନେଇ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସମ୍ଭାନଗଣଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନେ ବଳିୟମକୁ ପାଉଣା ଦେଲେ। ତଥାପି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ସେହି ଅଭିଶାପକୁ ଆଶୀର୍ବାଦରେ ପରିଣତ କଲେ। 3ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶୁଣି ଇଗ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରୁ ସମଗ୍ର ମିଶ୍ରିତ ଦନତାକୁ ପୁଅକ କଲେ।

4ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରସ୍ଥିତ କୋଠା ସବୁର ଦାୟିତ୍ଵ ଇଲିୟାଶୀବକୁ ଦିଆଗଲା। ଇଲିୟାଶୀବ ଯାଦକ ଚୋବୟର କୁହୁମ୍, ଥିଲା। 5ତେଣୁ ସେ ତାକୁ ଏକ ବଡ଼ କୋଠା ଦେଲା। ସେହି କୋଠାକୁ ପୂର୍ବେ ଲୋକମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଗସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ, ସ୍ତ୍ରଗନ୍ଧ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ, ଲେବୀୟା ଓ ଗାୟକ ଓ ଦ୍ଵାରପାଳମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗସ୍ୟ, ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଓ ତୈଳର ଦଗମାମ୍ବ, ଆଉ ଯାଦକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉପହାର ରଖିବାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା।

6ମୁଁ ଏସବୁ ସମୟରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ନଥିଲି, କାରଣ ବାବଲର ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଅଧିକାରର ବଡ଼ିଗ ବର୍ଷରେ ମୁଁ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲି ଓ କେତେକ ଦିନ ପରେ ରାଜାଙ୍କୁ ବିଦାୟ ମାଗିଲି। 7ଏହାପରେ ମୁଁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରି ଆସିଲି ଏବଂ ଇଲିୟାଶୀବ, ଚୋବୟା ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଏକ କୋଠା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଯେଉଁ ମନ୍ଦକର୍ମ କରିଥିଲା ତାହା ବକ୍ଷୟରେ ଶୁଣିଲି। 8ଏହା ମୋତେ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ କଲା, ଏଣୁ ମୁଁ ସେହି କୋଠାରୁ ଚୋବୟା ସମସ୍ତ ଗୃହ ସାମଗ୍ରୀ ବାହାର କରି ପକାଇ ଦେଲି। 9ଏହାପରେ ମୁଁ ଆଜ୍ଞା କରିବାରୁ, ସେମାନେ କୋଠାସବୁକୁ ଶୁଣିଲେ। ତେବେ ମୁଁ ସେଠାକୁ ପୁନର୍ବାର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହର ପାତ୍ରାବ ଓ ଗସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ କୁହୁରୁ ଆଣିଲି।

10ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲି ଯେ, ଲେବୀୟାନଙ୍କ ଅଂଶ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା। ତେଣୁ ଲେବୀୟାନେ ଓ ଗାୟକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦିରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ଭୂମିକୁ ଫେରି ଯାଇଥିଲେ। 11ତେଣୁ ମୁଁ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲି, “କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଅବହେଳା କଲ?” ଏ ବକ୍ଷୟରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କଲି। ତାପରେ ମୁଁ ଲେବୀୟାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିୟୁକ୍ତ କଲି। 12ତେଣୁ ସମଗ୍ର ଯିହୁଦା ଗସ୍ୟର ଓ ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସର ଓ ତୈଳର ଏକ ଦଗମାମ୍ବ ଭଣ୍ଡାରକୁ ଆଣିଲେ।

13ତହିଁରେ ମୁଁ ଶେଲିମିୟା ଯାଦକକୁ ଓ ଲେଖକ ସାଦୋକ ଓ ଲେବୀୟାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପଦାୟୁକ୍ତ ଭଣ୍ଡାର ସମୂହର ଅଧକ୍ଷ କଲି। ଏବଂ ସକ୍ଵରର ପୁତ୍ର ହନାନ, ମଉନିୟର ପୁତ୍ର ସକ୍ଵର ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ। କାରଣ ସେମାନେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଥିଲେ। ଏଣୁ ଆପଣା ଭ୍ରତୃଗଣକୁ ବଡ଼ରଣ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ହେଲା।

14ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ଵର, ଏ ବକ୍ଷୟରେ ମୋତେ ସ୍ମରଣ କର। ଆଉ ମୁଁ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହ ଓ ତହିଁର ବକ୍ଷୟ ପାଳନୀୟ ବକ୍ଷୟ ନିମନ୍ତେ ଯାହା କରିଅଛି ମୋର କୃତ ସେହି ସ୍ମରଣ ସବୁ ଲିଖାଇ ଦିଅ।

15ସେହି ସମୟରେ ମୁଁ ଯିହୁଦା ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ବିଗ୍ରାମ ଦିନରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାଯନ୍ତ୍ର ଦଳିବାର ଓ ବିଡ଼ା ଭିତରକୁ ଆଣିବାର ଓ ଗଧର୍ତ୍ତ ଉପରେ ବୋଝେଇ କରିବାର ମଧ୍ୟ ବିଗ୍ରାମ ଦିନରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ, ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ଓ ଫିମିରିଫଳ ଓ ସର୍ବପ୍ରକାର ବୋଝ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଣିବାର ଦେଖିଲି। ତେଣୁ ବିଗ୍ରାମ ଦିନରେ କୌଣସି ଖାଦ୍ୟ ବିକ୍ରୟ ନ କରିବାକୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କଲି।

16 ସେହି ନଗରରେ ସୋରୀୟ ଲୋକେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ମତ୍ସ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟ ବହୁତ ଦ୍ରବ୍ୟ ବିଗ୍ରାମ ଦିନରେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ବିକ୍ରୟ କଲେ । 17 ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଯିହୁଦୀର କୁଳୀନ ନାଗରିକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କରି କରି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଗ୍ରାମ ଦିନ ଅପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ କୁକର୍ମ କରୁଅଛ? 18 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ କ’ଣ ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରି ନଥିଲେ । ଆଉ ତହିଁ ସକାଶୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର କି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଓ ଏହି ନଗର ଉପରେ ଏହି ସବୁ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇ ନାହାଁନ୍ତି? ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଗ୍ରାମଦିନ ଅପବିତ୍ର କରି ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉପରକୁ କୋପ ଆଣୁଅଛ ।”

19 ଏହାପରେ ବିଗ୍ରାମଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ଧାର ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ମୁଁ କବାଟସବୁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ପ୍ରହରୀକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲି ଆନ୍ତର ବିଗ୍ରାମଦିନ ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଖୋଲିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲି । ପୁଣି ବିଗ୍ରାମଦିନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୋଧ ବୋଧବାରୁ ବରତ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରମାନଙ୍କରେ ନିୟୁକ୍ତ କଲି ।

20 ତହିଁରେ ବଣିକମାନେ ଓ ସର୍ବପ୍ରକାର ଦ୍ରବ୍ୟ ବିକ୍ରୟକାରୀମାନେ ଥରେ ବା ଦୁଇଥର ଯିରୁଶାଲମ ବାହାରେ ଚାଲି ଶେପଥ କଲେ । 21 ତାପରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କଲି ଏବଂ କହିଲି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ପ୍ରାଚୀର ନିକଟରେ ଚାଲି ଯାପନ କରୁଅଛ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଉଥରେ ଏପରି କଲେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧରିବି ।” ସେହି ସମୟସମ୍ଭବ ସେମାନେ ଆଉ ବିଗ୍ରାମଦିନରେ ଆସିଲେ ନାହିଁ ।

22 ଏହାପରେ ମୁଁ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ବିଗ୍ରାମଦିନ ପବିତ୍ର କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଜ ନିଜକୁ ଶୁଣି କରିବାକୁ ଓ ଆସି ଦ୍ୱାରସବୁ ଜଗିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲି ।

ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ମୋ ପକ୍ଷରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର ଓ ଆପଣା ଶୁଣିତ ପ୍ରେମରେ ମୋତେ ରକ୍ଷା କର ।

23 ସେହି ସମୟରେ ଯେଉଁ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଅସଦୋଦ, ଅମ୍ଳୋନ ଓ ମୋୟାବ ଦେଶୀୟ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ,

ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଦେଖିଲି । 24 ସେମାନଙ୍କ ବାଳକମାନେ ଅଧେ ଅସଦୋଦୀୟ ଭାଷାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ । ସେମାନେ ଯିହୁଦୀୟ ଭାଷାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠିର ଭାଷା ଅନୁସାରେ କଥା କହିଲେ । 25 ତେଣୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ବାଦାନ୍ତୁବାଦ କଲି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କଲି । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଦାଢି ମଧ୍ୟ ଉପୁଟନ କଲି ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଇଲି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର କନ୍ୟା ବିଅନାହିଁ ଏବଂ କିମ୍ତା ଆପଣା ପୁତ୍ର ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ କନ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରି ନାହିଁ । 26 ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଗଲୋମନ କ’ଣ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାପ କରି ନ ଥିଲେ? ଅନେକ ରାଷ୍ଟ୍ର ବା ଜାତି ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କପରି ରାଜା କେହି ନ ଥିଲେ ଓ ସେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରିୟପାତ୍ର ଥିଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ରାଜା କଲେ । ତଥାପି ବିଦେଶୀୟ ସ୍ୱାମୀନେ ତାହାଙ୍କୁ ହିଁ ପାପ କରାଇଲେ । 27 ତେଣୁ କଣ ଆମ୍ଭେ କଥା ଶୁଣି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବୁ? ବିଦେଶୀୟ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରି ମହାପାପ କରିବୁ?”

28 ମହାଯାଦକ ଲଲୟାଶୀବର ପୁତ୍ର ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପୁତ୍ର ହାରୋଶୀୟ ସନ୍ବଲଟର ଚାଲି ଥିଲା । ମୁଁ ସେହି ଲୋକଙ୍କୁ ମୋଠାରୁ ଚାଲିଯିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିଥିଲି ।

29 ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର, ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର । ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଯାଦକପଦକୁ ଆଉ ଯାଦକ ପଦରେ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ନିୟମକୁ କଳଙ୍କିତ କରିଛନ୍ତି । 30 ଏହାରୁପେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦେଶୀୟ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ପରିସ୍ତାର କଲି ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଯାଦକମାନଙ୍କର ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ନିରୂପଣ କଲି । 31 ନିରୂପିତ ସମୟରେ କାଠ ଓ ପ୍ରଥମଜାତ ଫଳର ଉପହାର ନିମନ୍ତେ ଲୋକ ନିୟୁକ୍ତ କଲି ।

ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର ମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ମୋତେ ସ୍ମରଣ କର ।